

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

49. ČÍSLO / XVI. ROČNÍK

9 Kč (12 Sk)

7. PROSINCE 2008

Z obsahu:

Otázka ospravedlnění

Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
19. listopadu 2008
- strana 2 -

Adventní doba

- strana 4 -

Kdo byl papež Pacelli?

Andrea Riccardi
- strana 5 -

Modlitba Pia XII.:

Zasvěcení Neposkvrně-
nému Srdci Panny Marie
v roce 1942
- strana 6 -

Mír z Fatimy a Medjugorje

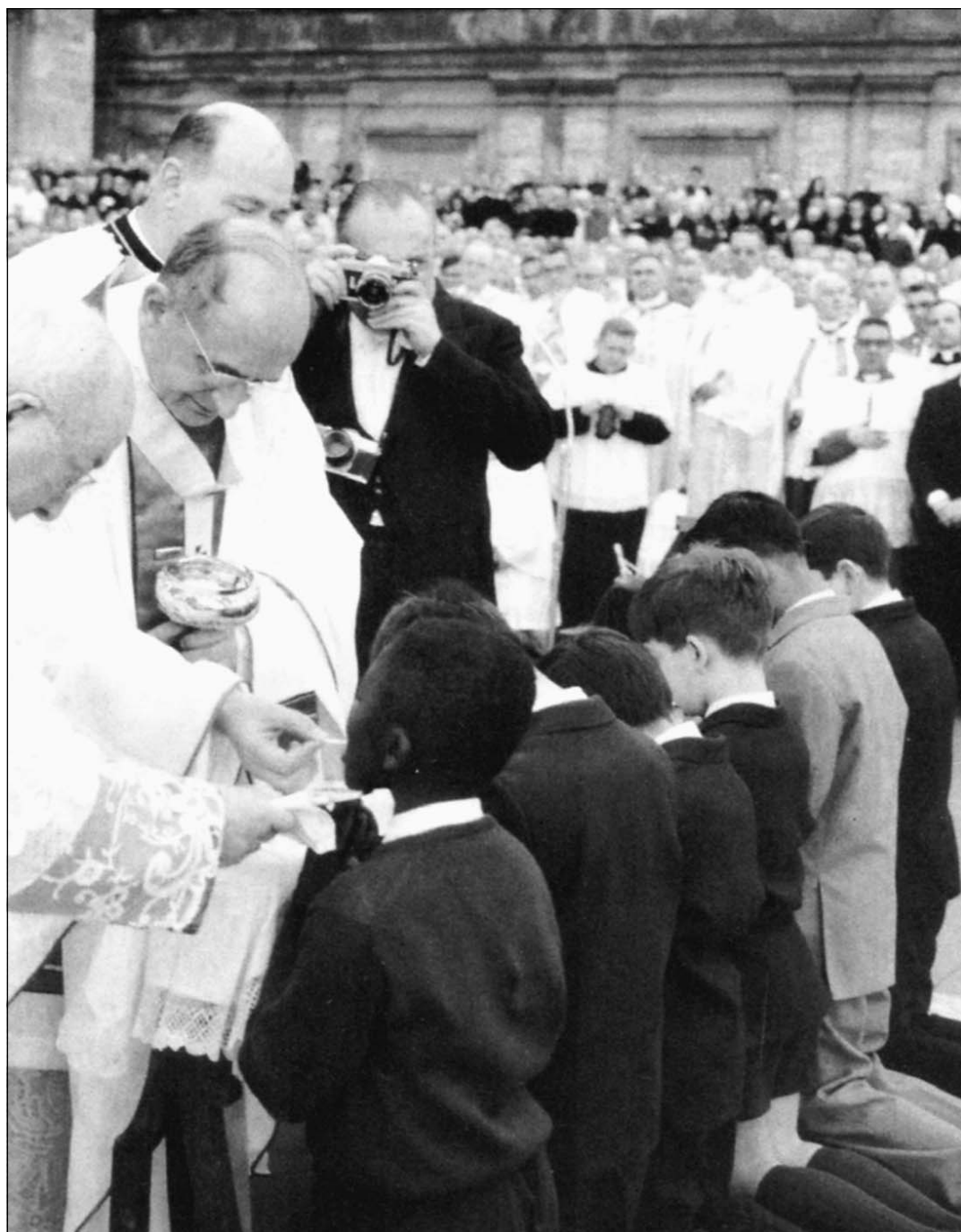
Duch Svatý vane, kam
chce a kdy chce, a vede
něžně, ale pevně lidské
dějiny skrze malé i velké
tohoto světa
- strana 7 -

Socha náhle ožila

K blahorečení manželů
Martinových
19. října 2008
- strana 8 -

Pán Ježíš o svých kněžích

Přetvoření v Krista
jako Maria
- strana 10 -

*Papež Pavel VI. podává sv. přijímání během slavnostní bohoslužby
při příležitosti ukončení II. vatikánského koncilu 8. prosince 1965*

Na cestě pod vedením svatého Pavla, na kterou jsme se vydali, chceme se dnes zastavit u tématu, které je předmětem kontroverzí od dob reformace: u otázky ospravedlnění. Jak se člověk stává spravedlivým v Božích očích? Když Pavel potkal Zmrtvýchvstalého na cestě do Damašku, byl hotovým mužem: bezúhonným pokud jde o spravedlnost vyplývající ze Zákona (srov. Flp 3,6), převyšoval mnohé své současníky v zachování mojžišských předpisů a byl horlivý v dodržování tradice otců (srov. Gal 1,14). Osvícení v Damašku radikálně změnilo jeho život: začal pokládat všechny zásluhy získané během bezúhonné náboženské kariéry za „brak“ ve srovnání se vznešeností poznání Ježíše Krista (srov. Flp 3,8). List Filipským nám poskytuje výrazné svědectví o Pavlově přechodu od spravedlnosti založené na Zákoně a získané zachováním předepsaných skutků ke spravedlnosti založené na Kristu: pochopil, že to, co se mu dosud jevílo jako zisk, před Boží tváří byla ztráta, a rozhodl se proto podřídit celý svůj život Ježíši Kristu (srov. Flp 3,7). Poklad skrytý v poli a drahocenná perla, na jejíž získání je třeba všechno obětovat, nebyly už skutky Zákona, ale Ježíš Kristus, jeho Pán.

Vztah mezi Zmrtvýchvstalým a Pavlem se stal tak hlubokým, že ho přivedl k přesvědčení, že Kristus není jen jeho život, ale jeho žití, a to do té míry, že jestliže jde o jeho získání, dokonce i smrt se stává ziskem (srov. Flp 1,21). Ne že by pohrdal životem, ale pochopil, že pro něho život nemá nyní jiný smysl, a neživil v sobě žádnou jinou touhu, než aby dosáhl Krista, jako v atletickém závodu, aby zůstal vždy s ním: Zmrtvýchvstalý se stal počátkem i koncem jeho života, motivem i cílem jeho běhu. Pouze péče o růst víry těch, které evangelizoval, a starost o všechny

Otázka ospravedlnění

církve, které založil (srov. 2 Kor 11,18), ho vedly k tomu, aby zpomalil svůj běh ke svému jedinému Pánu, aby počkal na učedníky, aby i oni s ním mohli běžet k cíli. Jestliže při dřívějším zachovávání Zákona si neměl co vyčítat z hlediska morální integrity, jakmile jednou dospěl ke Kristu, raději sám o sobě nepronášel úsudky (srov. 1 Kor 4,3-4), ale omezil se na to, že běžel, aby získal toho, který si ho získal (srov. Flp 3,12).

Právě pro tuto osobní zkušenost vztahu s Ježíšem Kristem Pavel staví do centra svého evangelia nesmířitelnou opozici mezi dvěma alternativami směřování ke spravedlnosti: jednu zbudovanou na skutcích Zákona a druhou založenou na milosti víry v Krista. Alternativa mezi spravedlností skrze skutky Zákona a onou skrze víru v Krista se tak stává jedním z dominantních motivů, které prostupují jeho Listy: My jsme ovšem

rodem židé a ne „hříšníci pocházející z pohanů“. Víme, že člověk je uznán za spravedlivého jen tehdy, když uvěří v Ježíše Krista, a ne když dělá skutky, jak je nařizuje Zákon. Z toho důvodu jsme uznáni za spravedlivé proto, že jsme uvěřili v Krista, ne proto, že jsme dělali skutky Zákona. Pro skutky Zákona nebude žádný člověk uznán za spravedlivého (Gal 2,15-16). A křesťanům v Římě zdůrazňuje, že všichni jsou hříšníci a nedostává se jim Boží slávy. Z jeho milosti však docházejí ospravedlnění zdarma, protože je vykoupil Kristus Ježíš (Řím 3,23-24). A připojuje: Jsme totiž přesvědčeni, že člověk je ospravedlňován skrze víru, beze skutků předepsaných (Mojžišovým) Zákonem (tam. 28). Luther tento bod přeložil: „ospravedlněný samotnou vírou“. Vráťím se k tomuto bodu na konci katecheze. Nejdříve si musíme vysvětlit, co je to „Zákon“, od kterého jsme osvobozeni, a co jsou to „skutky zákona“, které neospravedlňují. Již v korintské obci existoval názor, který se pak v dějinách systematicky vracel, názor, který spočíval v tom, že se jedná o mravní zákon a že křesťanská svoboda spočívá tedy v osvobození od etiky. Tak v Korintě kolovalo heslo „všechno je mi dovoleno“. Je nabíledni, že tato interpretace je chybná: křesťanská svoboda není libertinizmus; osvobození, o kterém Pavel hovoří, není osvobození od konání dobra.

Smysl Zákona

Co však znamená Zákon, od kterého jsme osvobozeni a který nepřináší spásu? Pro svatého Pavla jako pro všechny jeho současníky slovo Zákon znamená Tóru v její totalitě, tj. pět knih Mojžišových. Tóra zahrnovala ve farizejské interpretaci, kterou studoval a praktikoval právě Pavel, komplex chování, který zacházel v etickém jádru až k rituálnímu a kultovnímu

Pokračování na str. 12

Editorial

Většina zobrazení Matky Boží Marie počaté bez poskvrny dědičného hříchu se opírá o dvě jen zdánlivě od sebe velmi vzdálená místa ze začátku a konce Písma svatého: představují svatou Pannu jako Ženu oděnou sluncem s měsícem pod nohama a korunou z dvanácti hvězd, jak o ní mluví Apokalypsa. Ale tato vítězná Panna také šlape na hlavu Hadovi, a to s odvoláním na úryvek první knihy Písma svatého, na tzv. protoevangelium neboli první radostnou zvěst, které se dostává prarodičům při vyhnání z ráje po jejich nešťastném pádu.

Překlady tohoto úryvku se různí, jednak pokud jde o výklad hebrejského slovesa „šup“, které je použito v jediné větě dvakrát. Původní Vulgáta mu dává pokaždé poněkud odlišný význam. Spor se týká také toho, zda podmět v druhé části věty má být rodu středního „ono“, nebo ženského „ona“. Původní Vulgáta v souladu s mnoha církevními Oci překládala Hospodinův výrok slovy: „Nepřátelství ustanovuji mezi ženou a tebou, mezi potomstvem tvým a potomstvem jejím. Ona *potře* tvou hlavu, ty budeš *činit úklady* její patě.“ Tento překlad zobecněl ve ví-

ře věřícího lidu. Taková interpretace také umocňuje první část výroku o nepřátelství mezi Ženou a Hadem, chápaném obecně jako úhlavní nepřátelství mezi Marií a Satanem. Po rozšíření historicko-kritické exegeze shodli se exegeté na tom, že mariologický aspekt z tohoto výroku oslabí. Nový překlad zní: „Mezi tebe a ženu položím nepřátelství, i mezi sítě tvé a sítě její. Ono ti rozdrtilo hlavu a ty jemu rozdrtilíš patu.“ Tento překlad ovšem nepotlačil dřívější pojetí ani v nejnovější době, což je patrné např. z toho, že při zdůvodnění dogmatu o nanebevzetí Panny Marie Pius XII. v apoštolské konstituci *Munificentissimus Deus* z roku 1950 poděpírá svůj biblický argument právě o přesvědčení Otců jako o *factum ecclesiae*⁽¹⁾, že v této větě je vyjádřeno velké poslání Matky Boží v dějinách spásy: rozdrtit hlavu Hada.

Tím nemá být řečeno, že by tento překlad a výklad byl jediný, ale lze ho stále přijímat jako jeden z možných, tím spíše, že odpovídá širokému přesvědčení Božího lidu. Ostatně s takovým širším výkladem také koresponduje fatimské poselství, podle kterého právem očekáváme

Pokračování na str. 13

Hlasatelé milosrdenství

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Posílám posla před svou tváří!

Čas příchodu vytouženého Vykupitele se přiblížil o jeden týden. Sestoupí k nám, aby mocným ramenem shromáždil své stádo. Věnuj pozornost dnešním svatým textům, které přinášejí odpověď na otázky, které jsou časem na přetřesu a jistě zajímají i tebe.

Někteří lidé ho obviňují z otálení. Zdá se jim, jako by ho příliš dlouho marně volali. Jeho příchod však neuspíší pouhé volání. Nestačí jen čekat a společně na Boží zásah. Jistě je jeho spása blízko těm, kteří se ho bojí.⁽¹⁾ Mluví o pokoji pro svůj lid a pro své svaté.

Jak je to však s naší připraveností na jeho příchod? To, na čem Pánu nejvíce záleží, je náš co největší prospěch.

Ten však předpokládá, aby se podle jeho vůle všichni dali na pokání. Příliš jsme se od něho vzdálili a ze zpozemštěné mysli se povážlivě vytráčí i naše nedostatečná představa o jeho dokonalosti. Kdyby ihned vyhověl naší nedočkavosti, neobstáli bychom při jeho příchodu před jeho tváří. Není to ON, kdo váhá s příchodem. Jsme to my, kdo váháme otevřít mu dokořán brány svým úplným obrácením. Proto posílá před sebou své posly. Všude po světě je slyšet jejich hlas, až na konec světa jejich slova.⁽²⁾ Nediv se proto, jestliže slyšíš odevšad opakovat totéž. To pro naši spásu zní ty hlasy tak dlouho, dokud nebudou vyslyšeny. Nestačí uslyšet, je třeba poslechnout. A tak ačkoliv my jsme netrpěliví z jeho trpělivosti, on svou trpělivost s námi neztrácí.

Vzkazuje nám po svatém Pavlu, že jeho příchod může uspišit jedině náš svatý a zbožný život. Co znamená svatost a zbožnost? Naše obrácení má změnit panující obrácený řád: místo abychom Boha přizpůsobovali svému obrazu, musíme podle Božího obrazu obnovit sami sebe. To znamená hledat dokonalou shodu s jeho božskou vůlí. Myslíš, že je ve shodě s jeho vůlí toužit, aby přišel a očistil svět ode všech, kteří se ti protví pro svou hříšnost, a vytvořil prostor jen pro spravedlivé? A odkud máš jistotu, že tě řadí mezi spravedlivé? Nevylučuje tě z jejich počtu právě taková představa?

Čím obtížnější ti připadá žít uprostřed bezbožných, čím více jsi nešťastný, že kolem tebe všichni pobloudili a nikdo nedělá

dobro⁽³⁾, tím více bys měl přemýšlet, jaký je tvůj podíl na tomto smutném stavu. Neměli právě z tvého chování poznávat, co je to svatost a zbožnost a jak svatý a dobrý je Bůh? Jak mají poznávat jeho slitovnost ti, kteří ho nepoznali, když ti, kteří ho znají, se dovolávají jen jeho moci a síly?

Pán chce zvítězit a obnovit tvářnost země⁽⁴⁾, nikoliv však silou. Bude to vítězství jeho Srdce. On nechce přijít jako neúprosný soudce, ale jako pastýř, který pase své stádo, ve svém klíně nosí beránky a šetrně vodí březí ovečky.

Zdá se ti nemožné, aby pouhou láskou bylo přemoženo všechno zlo, které kolem tak bezostyšně šíří? Pak ovšem sám na sobě dokazuješ, jak málo znáš milosrdného Pána. Pohleď sám na sebe. Neosvědčil na tobě moc své slitovnosti, když tě přivedl k sobě? Zapomněl jsi, odkud tě Pán pozvedl? Myslíš si snad, že při své dosavadní malátnosti a vlažnosti jsi menší zázrak milosti než obrácení těch, jejichž zatvrzelost ti připadá nepřekonatelná?

Jen si přiznej, že i u tebe se Pán setkává s nedůvěrou a zatvrzelostí. Tvoje nedůvěra spočívá v tom, že se nechceš svěřit láskyplné moci a vedení svého Pána, ačkoliv ti Pán již tak dlouho nabízí, abys mu dovolil ji překonat. Tvoje zatvrzelost je zatvrzelost pohodlné prostřednosti, která nechce Ježíše prosit, aby tě učinil svatým. Proč mu neuvěříš? Uvědom si, že to je podmínka, aby tě mohl učinit nástrojem své milosti.

Podívej se na Jana. Co způsobilo, že tolik lidí přichází na poušť za ním? Jeho řeč není nijak lichotivá, nikomu se nepodbízí, a přece celá judská krajina přichází, aby se vyznávala ze svých hříchů. On však mnohem dříve, než začal vyzývat k radikálnímu rozchodu s dosavadním způsobem života, sám se s takovým životem rozešel. Celý jeho zjev vzbuzuje úctu nejen k jeho osobě, ale také k vůli Nejvyššího. To ON sám tak výmluvně promlouvá skrze osobu, která se mu zcela a bezvýhradně zaslíbila.

Proměna světa začíná u tebe. Nechej se proměnit, abys tak uvolnil cestu milosti pro sebe i pro svět. Je čas probudit se ze spánku. Obnov své úsilí. Vždyť jsi v boji proti hříchu ještě nekladl odpor až do krve.⁽⁵⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ resp. žalm 85; ⁽²⁾ Řím 10,18;

⁽³⁾ Ž 14,3; ⁽⁴⁾ Ž 104,30; ⁽⁵⁾ Žid 12,4.

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 40,1-5.9-11

Těšte, těšte můj národ - praví váš Bůh. Mluvte k srdci Jeruzaléma, volejte k němu, neboť je skončena jeho robota, odčiněna jeho vina, vzal totiž z Hospodinovy ruky dvojnásob za své hříchy. Hlas volá: „Na stepi připravte Hospodinovi cestu, v pustině urovnejte stezku našemu Bohu! Každé údolí ať se zvýší a každá hora a pahorek ať se sníží! Co je kopcovité, ať je nížinou, co je hrboilaté, ať je rovinou! Zjeví se Hospodinova velebnost; každé tělo udrží jeho spásu. Hospodinova ústa to řekla.“ Vystup na vysokou horu, Sióně, který hlásáš radostnou zvěst, mocně pozdvihni svůj hlas, Jeruzaléme, který hlásáš radostnou zvěst! Neboj se, nahlas řekni judským městům: „Hle, váš Bůh! Hle, Pán, Hospodin, přichází v síle, jeho rámě mu dává vládu. Hle, u sebe má svou mzdu, před sebou má svůj zisk. Jako pastýř pase své stádo, svým ramenem je shromažďuje, ve svém klínu beránky nese, ovce s mláďaty pomalu vede.“

2. čtení - 2 Petr 3,8-14

Jednu věc, milovní, nesmíte přehlédnout: že je u Pána jeden den jako tisíc roků a tisíc roků jako jeden den. Ne že by Pán otálel splnit to, co slíbil, jak ho někteří lidé obviňují z otálení, ale je k vám shovívavý, protože nechce, aby někdo zahynul, naopak chce, aby se všichni dali na pokání. Ten den Páně však přijde jako zloděj a tehdy nebesa náhle s rachotem pomínou, živly se stráví žárem a země i všechno na ní bude souzeno. A tak všechno vezme za své. Jak vám proto musí ležet na srdci, abyste žili svatě a zbožně, a tak očekávali a urychlovali příchod tohoto Božího dne, kdy se nebesa stráví v ohni a živly rozplynou v žáru. Ale my čekáme - jak on to slíbil - nová nebesa a novou zemi, kde bude mít svůj domov spravedlnost. Když tedy na to musíte čekat, milovní, horlivě se snažte, abyste byli před ním bez poskvrny a bez úhony v pokoji.

Evangelium - Mk 1,1-8

Začátek evangelia o Ježíši Kristu, Synu Božím: Je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, já posílám svého posla před tebou, on ti připraví cestu. Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!“ Když Jan Křtitel vystoupil na poušti, hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Vycházel k němu celý judský kraj a všichni jeruzalémští obyvatelé, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Jan nosil šat z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás. Živil se kobyčkami a medem divokých včel. (Jan) kázal: „Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánek. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem Svatým.“

Adventní doba

Dějiny

V době, kdy vznikala potřeba stanovit období přípravy na slavnost Narození Páně, byl již stanoven způsob přípravy na Velikonoce. Ve 4. století měla již postní doba podobu velmi blízkou té dnešní.

Vznik adventu je pozdější a spadá do IV. až VI. století. V Římě se první slavnost Narození Páně konala v roce 336 a od 4. století se už setkáváme v Galii a ve Španělsku s obdobím přípravy na vánoční slavnost. Není divu, že adventní doba dostávala obdobnou tvářnost jako doba postní, protože i slavnost Narození Páně byla od počátku koncipována podobně jako slavnost Kristova zmrtvýchstání. V roce 380 koncil v Zaragoza uložil věřícím účast na liturgických slavnostech v období mezi 17. prosincem a 6. lednem.

Pak bylo zasvěceno přípravě na vánoční slavnost období 6 týdnů. V této době byly rovněž vymezeny dny zvláštního postu. Této době se říkalo „postní doba svatého Martina“, protože tento půst začínal 11. listopadu. Dosvědčuje to svatý Řehoř z Toursu v VI. století. Advent zevšeobecněl v průběhu 12. a 13. století.

Teologický význam

Teologie adventní doby má dva základní aspekty. Termín advent – příchod se vztahuje především k přípravě oslavy výročí prvního Pánova příchodu na svět. Na druhé straně také připomíná druhý jeho příchod na konci časů.

Současná forma adventu

Advent začíná prvními nešporami neděle, která je nejbližší k 30. listopadu a končí prvními nešporami Slavnosti Narození Páně. Má svůj nedělní a feriální řád s příslušným hlásáním Božího slova. První adventní neděle obrací pozornost ke konci časů a vyzývá k bdělosti. Druhá a třetí neděle si všimá předchůdce Páně svatého Jana Křtitele. Poslední adventní neděle hovoří o událostech, které bezprostředně předcházely narození Páně. Starozákonní čtení mají mesiánskou tematiku převážně z proctví Izaiášových.

Vánoční nověna

V některých oblastech se zachoval lidový obyčej zpívat předvánoční nověnu. Tato nověna začíná 16. prosince a má podobu

bu zkrácených nešpor. Původní text těchto zpěvů je v latině. Vrcholným bodem každého dne je antifona a zpěv Magnificat. Sedm z těchto antifon dostalo název Antiphonae Maiores nebo také Ó antifyony, protože v původním znění začínají nadšeným zvoláním – Ó! Tyto antifyony používá i modlitba breviáře, ale podoba, v jaké byly do českého vydání upraveny, setřela necitlivě jejich původní charakter.

Uvádíme je v originálu i v překladu:

O Sapientia, quae ex ore altissimi prodisti attingens a fine usque ad finem fortiter suaviter disponensque omnia: veni ad docendum nos viam prudentiae.

O Adonai et dux domus Israel, qui Moysi in igne flammae rubi apparuisti et ei in Sina legem dedisti: veni ad redimendum nos in brachio extento.

O Radix Jesse, qui stas in signum populorum super quem continebunt reges os suum quem gentes deprecabuntur: veni ad liberandum nos, iam noli tardare.

O Clavis David et sceptrum domus Israel, qui aperis, et nemo claudit, claudis, et nemo aperit: veni et educ vinctum de domo carceris sedentem in tenebris et umbra mortis.

O Oriens splendor lucis aeternae et sol iustitiae: veni et illumina sedentem in tenebris et umbra mortis.

O Rex gentium et desideratus earum lapisque angularis qui facis utraque unum: veni salva hominem, quem de limo formasti.

O Emmanuel, Rex et legislifer noster, exspectatio gentium et Salvator earum: veni ad salvandum nos, Domine Deus noster.

* * *

Ó Moudrosti, ty vycházíš z úst Nejvyššího, ty se rozpínáš od jednoho konce světa k druhému, ty mocně a laskavě řídíš všechno: přijď a nauč nás cestě rozumnosti.

Ó Adonai⁽¹⁾, vůdce Izraelova domu, ty ses zjevil Mojžíšovi v ohni hořícího keře a dals mu zákon na Sinaji: přijď a vysvoboď nás s velkou mocí.

Ó Kořeni Jesse, ty stojíš na znamení národům, před tebou zmlknou ústa králů a národy tě budou vzývat: přijď a vysvoboď nás, už neprodlevej.

Ó Klíči Davidův a žezlo Izraelova domu, když ty otevřeš, nikdo už nezavře, když ty zavřeš, nikdo už neotevře: přijď a vyved' ze žaláře spoutaného, který sedí v temnotě stínu smrti.

Ó Východe, jase věčného světla a slunce spravedlnosti: přijď a osvět' ty, kdo žijí v temnotě a ve stínu smrti!

Ó Králi národů, toužebně očekávaný, ty jsi nárožní kámen, který spojuje Boží lid v jedno: přijď a spas člověka, kterého jsi utvořil z hlíny.

Ó Emanueli, Králi náš a zákonodárce, na tebe čekají národy, abys je zachránil: přijď a dej nám spásu, Pane, náš Bože.

⁽¹⁾ Hebrejský výraz „Pán“. Židé tak oslovovali Hospodina, když v babylonském zajetí nesměli používat název Jahve.

Kdo byl papež Pacelli?

„Jsem papež politický, a proto záhadný“ – říká Pius XII. v pojetí Piera Paola Passoliniho a dodává: „O lásce vím jen to, jak se řekne autorita, která zde platí...“ Necitelný k bolestem druhých, tvrdý a politický. Takový obraz panuje přes čtyřicet let nejen u nemalé části historiků, ale také publicistů. Ale kdo byl skutečně Pius XII.? Historik se setkává se dvěma otázkami: jedna se týká samotné postavy papeže Pacelliho a druhá záhadné černé legendy kolem něho. Ten poslední otazník se týká samých základů, jak tvořit současné dějiny.

Kdo to byl? Byl to papež velké popularity. Mnoho mladých katolíků z té doby si vzpomíná, jak se při jeho smrti v roce 1958 zdálo nemožné najít jiného papeže než Evžena Pacelliho. Skončil velký pontifikát. Arturo Carlo Jemolo, liberální katolický historik, učinil závěr: „Do oněch 19 let pontifikátu skutečně vtělil katolickou církev.“ Byl pokládán za papeže tak velikého, že se projevovala potřeba vytvořit ideu přechodného pontifikátu. Sám Jan XXIII. byl ve svých prvních krocích ještě pod vlivem Pia XII. a vyznává: „Když slyším kolem sebe mluvit o papeži, např. je třeba říct papeži, je třeba projednat s papežem atd., vždy jsem myslel na Svatého otce Pia XII.“

Pius XII. byl pokládán za velkého papeže. Byl to první papež sdělovacích prostředků, jeho obraz vstoupil na první malé obrazky v evropských a severoamerických domácnostech. Jeho tvář se stala známou stejně jako jeho slovo, pronášené v několika jazycích. Poté, co začala postava papeže být známá nejen podle jména vzdáleného a uctívaného, stala se s Piem XII. další změna: papež se stal veřejným mluvčím přítomným v médiích. Vytvořil se kolem něho obecný konsensus, s výjimkou komunistů. Svědectví a výpovědi Židů při jeho

smrti, které se málokdy připomínají, ukazují, jak velkou měl popularitu i mimo katolickou oblast. Jen „l'Humanité“, deník francouzských komunistů, psal o mlčení k šoahu. Komunistický tisk Východu i Západu bombardoval papeže ustavičně jako spolupracovníka nacismu a fašismu.

Co se stalo za méně než deset let? Jak se mohl stát populární papež ničemnou postavou, která po sobě zanechala tíživé dědictví? Revizionistický proces proti Piu XII. jak známo má svůj počátek ve hře Rolfa Hochhuta „Náměstek“, publikované v roce 1963 v politickém divadle Ervina Piscatora. Matka Pascalina napovídá, že část dokumentace pochází od německého pronacistického preláta Mons. Aloise Hudala, kterého Pius XII. degradoval. Jiní myslí na dokumentaci opatřenou jiným nevěrným představitelem Svatého stolce. Insceance „Náměstka“ na Broadwayi počátkem roku 1964 otevřela debatu ve Spojených státech. Ale takřka všechny židovské organizace, především Antidifamation League a American Jewish Committee byly na jiné straně vlny: dívaly se se zájmem na změnu, jakou II. vatikánský koncil přinesl do vztahů k Židům. Dokonce odborný představitel Li-

Papež Pius XII. nesený ve slavnostním průvodu na sedla gestatoria

Papež Pius XII.

gy připravil brožuru, která hájila papeže, pro National Catholic Welfare Committee; Turné „Náměstka“ po USA bylo zrušeno. Ovšem v průběhu několika let doznalo i židovské mínění významných změn.

Klima v americkém veřejném mínění ovlivnil také proces s Adolfem Eichmannem a Šestidenní válka (1967). Kultura obětí, dnes tak významná v USA i jinde, nebyla oblíbená ve světě Johna Wayneho a Gary Coopera. V šedesátých letech se mnoho změnilo: menšiny a oběti získaly na významu v konfrontaci s většinami a tradičními institucemi. Proces revize Pia XII. dostal podporu antiautoritativního hnutí '68: jaká instituce více ztělesňuje tradiční autoritu než papežství a který papež ji ztělesnil svrchovaně?

Revize nastoupila i v katolickém světě. V roce 1964, kdy byl v Itálii vydán v nakladatelství Feltrinelli „Náměstek“, napsal úvod katolický vědec Carlo Bo: „Pius XII. je papež přizpůsobující se společnosti, která si už dlouho navykla nadržet se prav-

dy evangelia.“ Mlčení Pia XII. představuje církev plně „přizpůsobenou“ světu. „Zvolit cestu nejmenšího odporu znamená v podstatě ducha přizpůsobení.“ Bo prezentuje postavení papeže po „Náměstkoví“ takto: „Církev není hlavní obžalovaná, jen sedí na stejné lavici s ostatními.“ Papež, který se přizpůsobuje. Nicméně v letech po Koncilu se část diskuse točí právě kolem nutnosti zaplnit propast mezi světem a církví, přizpůsobit se skutečnosti.

Francouzský spisovatel François Mauriac napsal již v padesátých letech: „Mlčení papeže a hierarchie nebylo nic než odmítnutí povinnosti; šlo o to, vyhnout se horším pohromám. To nic nemění na skutečnosti, že nemůže zůstat lhostejná vina takové šíře u všech svědků, kteří mlčeli, ať už důvod jejich mlčení byl jakýkoliv.“

Obdobně se vyjádřil i modernista Ernesto Buonaiuti, který ještě v době, než vystoupil z Církve, znal mladého dona Evžena, a Carlo Faconi, který před svým odpadem stál blíž-

ko Mons. Montinimu. Dříve, než přišel „Náměstek“, bylo zde již strukturované kritické mínění o papeži Pacellim jako realisti, který stál mimo ducha doby. Ale v polovině šedesátých let se to stalo, tak říkajíc, masovým míněním. Směs Koncilu a roku '68, duch, který chtěl novoty a odmítal instituce, našel v Piu XII. antiproroka, realistu přizpůsobení. Jeho dědictví se stalo nepřijatelné pro katolíky při jejich hledání nového. Koncilní obnova, prorocký pontifikát Jana XXIII., očekávání nového vztahu k době motivovaly během několika let zvrat v chápání postavy Pia XII. od populárního papeže k symbolu minulosti: stal se posledním papežem konstantinské éry, suverénním a politickým, jehož dědictví je třeba likvidovat. Uplatnil se tu vliv „ducha '68“ nejen pokud jde o jeho antiinstitucionální zatížení, ale také o jeho utopické snění o novotách a nové době. Nevyšlo sama katolická církev

v II. vatikánském koncilu svou vůli vyjít ze starého? Bylo třeba odmítnout dědictví papeže-krále. Nešla modernizace Pavla VI. ve vatikánském prostředí, ve strukturách, dvoru, výstroji ve směru odchodu od královské důstojnosti? Jistě, některé formy autority Pia XII. byly v době republik a severních monarchií poněkud anachronistické. Papež narozený v roce 1876, takřka současník Stalina (1879) a Churchilla (1874), patřil ke kultuře autority poznamenané „césarismem“, jak řekl George Mose. Šedesátá léta dychtila po jiném klimatu: Kennedy, Chruščov, papež Jan prezentovali vůli vystoupit ze světa politiky typické pro léta horké a studené války. Pius XII. se stal takřka anachronistický. Papež Koncilu a budoucnosti nesmí být jako Pius XII.!

L'Osservatore Romano
16. listopadu 2008

(Pokračování)

PŘÍPAD „TERRI SCHIAVO“ V ITÁLII

Celá Itálie je rozdělena na dva tábory kvůli případu Eluany Englarové, která je už 16 let uměle vyživována, protože po automobilové nehodě žije se sníženým vědomím. Italský kasační soud potvrdil povolení zastavit nemocné přísun potravy a tekutin. Italská církev i Vatikán to označují za rozsudek smrti. Sestry v nemocnici odmítají přísun výživy zastavit a podaly žádost, aby Eluana byla svěřena do jejich opatrovnictví. V listě italské biskupské konferenci a listu *Avvenire* napsaly: „Doufáme, že smrt hladem a žízní nebude u Eluany a dalších pacientů v podobné situaci uskutečněna.“ Případ vyvolal velkou diskuzi o tomto problému.

Mezitím apeloval bratr americké pacientky Terri Schiavo na otce Eluany, aby od svého záměru upustil. Po zastavení přísunu potravy a tekutin zemřela Terri během 13 dnů žízní, tou nejstrašnější a nelidskou smrtí. Kdyby příbuzní Eluany viděli, v jak strašných vzpomínkách nyní příbuzní Terry Schiavo žijí, nikdy by o její smrt nežádali.

POČET PŘÍPADŮ EUTANAZIE U ZDRAVÝCH ROSTE

Švýcarské organizace, které nabízejí nevyléčitelně nemocným „pomoc při smrti“, registrují stále více případů, že o tuto „pomoc“ žádají jedinci, kteří netrpí žádnou smrtelnou nemocí. Jejich největším problémem se stala „únava ze života“. Jako argument pro legalizaci eutanazie se začínají prosazovat ekonomické důvody. Vědci spočítali, že povolená eutanazie by mohla americkému zdravotnictví ušetřit ročně 627 milionů dolarů.

Kath-net

MODLITBA PIA XII.: ZASVĚCENÍ NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI PANNY MARIE 8. PROSINCE 1942

Královnou přesvatého růžence, Pomocnice křesťanů, Útočiště lidského pokolení, Ty, která vítězíš ve všech velkých bojích za božská práva, před Tvým trůnem pokorně padáme na svou tvář. Jsme přesvědčeni, že dojdeme milosrdenství a dosáhneme milosti i potřebné pomoci v přítomných pohromách. Nespoléháme na vlastní nedostatečné zásluhy, nýbrž jediné na nesmírnou dobrotu Tvého mateřského Srdce.

Tobě, Tvému neposkvrněnému Srdci, svěřujeme se v této truchlivé hodině lidských dějin. Činíme tak ve spojení nejen se svatou Církví, tajemným to tělem Tvého Ježíše, s Církví, která trpí a krvácí na tolika stranách a tolikerým způsobem je soužena, nýbrž i ve spojení s celým světem, jenž je rozdrásán hlubokými nesváry a vzplanul v požáru záští a padl za oběť svých vlastních nepravostí.

Smiluj se nad tolikerou zkázkou hmotnou i mravní, nad tolika bolestmi a úzkostmi otců, matek, manželů, sourozenců a nevinných dětí! Smiluj se nad tolika životy, jež jsou koseny v plném rozkvětu, nad tolika těly, která jsou ničena v hrozném krveprolívání, nad tolika dušemi, jež prožívají muka smrtelných zápasů a jsou tolik ohroženy věčnou záhubou!

Ó Matko milosrdenství, vypros nám od Boha mír a především ty milosti, jež mohou okamžitě obrátit srdce lidská, milosti, v nichž spočívá příprava, zjednání a zabezpečení pokoje! Královnou míru, pros za nás a dej válčícímu světu mír, který je touhou národů, mír zakotvený v pravdě, spravedlnosti a v lásce Kristově! Dej mír na bojištích i mír v lidských duších, aby se v klidném řádu šířilo Boží království!

Přispěj ochrannou láskou těm, kdo nemají víry a dosud leží ve stínu smrti! Uděl jim mír a učiň, aby osvíceni sluncem pravdy mohli s námi před jediným Spasitelem světa opakovat slova: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle! (Lk 2,14)

Uděl mír národům, které blud nebo nsvár odloučil, zejména těm, kteří projevují Tobě zvláštní oddanost a u nichž nebylo přibytku, v němž by na čestném místě netrůnil Tvůj úctyhodný obraz, dnes snad ukrytý a uschovaný pro lepší doby. Uděl jim mír a přiveď je do jediného ovčince Kristova, v němž je jediný a pravý Pastýř.

Zjednej mír a dokonalou svobodu svaté Církvi Boží. Zastav šířící se záplavu novodobého pohanství! Rozněť ve věřících lásku k čistotě, činorodý křesťanský život a apoštolskou horlivost, aby řady těch, kdo Bohu slouží, rostly v zásluhách a počtu.

Konečně jako Církev a celé lidské pokolení byly zasvěceny Srdci Tvého Ježíše, aby do Něho složily veškerou naději a měly v Něm pečeť a záruku vítězství a spásy, právě tak zasvěcujeme se navždy také Tobě, Tvému neposkvrněnému Srdci, ó naše Matko a Královnou světa! Nechť Tvá láska a Tvoje přímiluva uspíší slavné vítězství Božího království, aby všechny národy, mezi sebou usmířeny, blahoslavily Tebe a spolu s Tebou po všech končinách země se rozjásaly v neuctahající chvalozpěv slávy, lásky a vděčnosti Ježíšovu Srdci, v němž jediném mohou nalézt pravdu, život a pokoj. Amen.

* * *

Přejeme si, aby se zasvětily neposkvrněnému Srdci Panny Marie nejen diecéze a farnosti, ale i jednotlivé domácnosti.

Pius XII., 1. května 1942

Mír z Fatimy a Medjugorje

Duch Svatý vane, kam chce a kdy chce, a vede něžně, ale pevně lidské dějiny skrze malé i velké tohoto světa

Na jaře tohoto roku uveřejnily noviny a televize zprávu, že Tony Blair, bývalý britský premiér, vstoupil do katolické církve. Je to zpráva, která má svůj význam, protože Tony Blair, bez ohledu na to, co si kdo myslí o některých jeho politických rozhodnutích, byl politikem světového významu.

Tato konverze nebyla událostí neočekávanou, některé indikčnosti to naznačovaly již dříve. Je zajímavé také vědět, že tento krok dozrál nejen v rodinném prostředí, i když především zde, protože premiérova manželka byla vždy katoličkou, ale byl zde i širší vliv, který souvisí s medjugorským hnutím ve Velké Británii, ve kterém působí velmi vlivná osobnost Roberta Hutleye, který spolu se svou manželkou v Medjugorje konvertoval.

Konverze Tonyho Blaira se navíc neomezila na jeho čistě soukromé a osobní prostředí: bývalý premiér založil „Nadaci Tonyho Blaira pro víru“ a zdůraznil tak význam náboženství pro osud lidstva, které se utápí v laicismu. Jak uvádí Antonio Socci v článku uveřejněném 12. dubna 2008, Tony Blair se setkal v loňském roce také s medjugorským františkánem P. Jozem.

Ale Tony Blair není jediný státník, který vstoupil do kontaktu s Medjugorje. Marie Pavlovičová poslala svého času prezidentu Reaganovi dopis, ve kterém mluví o poselstvích Panny Marie v Medjugorje a o jejich výzvách k míru. Prezident Reagan nosil tento dopis u sebe a ukázal ho Gorbačovovi při příležitosti podpisu smlouvy mezi SSSR a USA o omezení strategických zbraní v roce 1987.

Marie Pavlovičová sdělila, že po této události dal prezident Reagan koupit sošku Panny Marie

Fatimské a umístil ji v Bílém domě. Po setkání s Reaganem také Michail Gorbačov požádal Marii Pavlovičovou prostřednictvím sovětské ambasády v Bělehradě o kopii poselství Panny Marie.

Tyto skutečnosti zřejmě nezůstaly bez důsledků. Jak píše Socci ve zmíněném článku, před 19 lety 1. prosince 1989 při své návštěvě ve Vatikáně při soukromé audienci poklekl Gorbačov před Janem Pavlem II. a žádal za odpuštění zločinů komunis-

mu. (Tuto skutečnost potvrzuje kardinál Tarcisio Bertone ve své knize o Fatimě.) Jeden z někdejších nejmocnějších mužů světa byl také přistižen na kolenou u hrobu svatého Františka z Assisi 15. března 2008.

Ale na druhé straně Atlantiku došlo již dříve k zajímavým událostem, které mají souvislost s Pannou Marií ve Fatimě a Medjugorje.

Jak nás informuje Antonio Socci, v roce 1959 četl blaho-

Tony Blair s papežem Benediktem XVI.

OČEKÁVANÉ OTŘESY

Kardinál James Francis Stafford očekává po nástupu prezidenta Obamy v USA, že americká církev bude prožívat těžké Getsemany. Rok 1968 s encyklikou Humanae vitae byl pro církev v USA rokem, kdy obdržela od státu mnoho ran a byl počátkem rozdělení v samotné církvi. Úcta k životu silně upadla, především pokud jde o ochranu nenarozeného života. V dalších letech očekává kardinál stav připomínající utrpení v Getsemanech.

HOMO - TAŽENÍ V USA

Homosexuálové z organizace „JointheImpact“ v USA uspořádali v řadě měst protestní shromáždění, na kterých požadují zrovnoprávnění homosexuálních svazků s řádným manželstvím. Chtějí protestovat proti tzv. „Proposition 8“, která nově definovala spojení muže a ženy a byla přijata v plebiscitu v Kalifornii a dalších státech. Zatím jsou homosexuální svazky legální jen ve státech Connecticut a Massachusetts.

Kath-net

John Fitzgerald Kennedy

slavený Jan XXIII. „třetí fatimské tajemství“, které podle sdělení sestry Lucie dovolila Panna Maria zveřejnit v roce 1960. Toto tajemství obsahovalo předpověď celosvětové katastrofy. Socci píše: 14. října 1962 americké výzvědné letadlo pořídilo snímek 162 nukleárních hlavic umístěných na Kubě a zaměřených proti USA. 15. října obdržel tyto snímky prezident Kennedy, který měl rozhodnout, jak na to USA odpoví. Nakonec - i na základě papežovy výzvy - rozhodl, že nedojde k invazi, nýbrž k jednání. Někdo z Vatikánu dodal do Bílého domu popis apokalyptického scénáře popsaného ve třetím tajemství z Fatimy. Bývalí sovětské činitele potvrdili v roce 1992 Spojeným státem, že SSSR byl rozhodnut v případě invaze na Kubu zahájit nukleární válku. Socci pokračuje: Svět byl tedy zachráněn Kennedym rozhodnutím zdržet se invaze. Může to být náhoda, ale Kennedy byl první (a zatím poslední) americký prezident katolické víry. Proto byl více než kdokoliv jiný vnímavý k poselství, které přicházelo skrze Vatikán od Panny Marie Fatimské. Bylo to řízení Prozřetelnosti, že právě v tomto kritickém okamžiku měly USA katolického prezidenta. Kennedy se narodil v květnu 1917, právě když začala fatimská zjevení. Do Bílého domu byl jmenován 13. června, ve výroční den, kdy před několika lety sdělila Panna Maria své poselství třem fatimským pasáčkům. Je to vše znovu jen náhoda?

Podle Medjugorje Torino
114/2008

Do domu rodičů Martinových se socha dostala tímto způsobem: 9. listopadu 1850 se Louis Martin, otec Terezie, usadil v Aleçonu. Při stěhování mu pomáhala paní Felicitas Baudouinová a při té příležitosti mu darovala sochu Panny Marie. Socha byla vysoká asi 90 cm a až do Velké revoluce byla v pařížském kostele svatého Sulpicia.

Tak se socha s roztaženými rukama představující Pannu Marii Prostřednici milostí dostala do obydlí pana Martina. Ten se pak oženil s Zélií Guerinovou z Gandelainu. Svatba se konala 13. července 1858 v kostele Panny Marie v Aleçonu.

Bůh daroval rodině Martinových devět dětí, čtyři z nich zemřely v dětském věku, mezi nimi i oba chlapi. Terezie se narodila jako poslední dítě 2. ledna 1873 a pokřtěna byla 4. ledna v kostele Panny Marie v Aleçonu. Bylo to v sobotu, všední den zasvěcený tradičně Panně Marii. Jako všechny děti milovala Terezie sochu Panny Marie, která se stala drahocenným rodinným pokladem.

Po smrti matky (28. srpna 1877) se rodina Martinových přestěhovala do Lisieux, kde bydlel bratr zemřelé Zélie. Chtěli být v jeho blízkosti. Milovaná socha šla samozřejmě s nimi...

I v Lisieux dostala v novém bytě své čestné místo, pro každého přístupné. Každý rok v květnu byl k její počti vyzdoben oltář s mnoha květinami a hořícími svíčkami. Malá Terezička radostí tleskala rukama ke cti Panny Marie nebo poskakovala radostí a stále se na sochu dívala. Přednášela jí všechny svoje záležitosti.

Nyní však se dovídáme, že socha byla nějakou dobu v pokoji obou starších sester Marie a Pavliny. Během pěti měsíců nemoci Terezičky stála v jejím pokoji.

Tato ojedinělá nemoc, která přepadla desetiletou dívku, zle jí trápila a přivedla ji dokonce

Socha náhle ožila

K blahorečení manželů Martinových

19. října 2008

V životě svaté Terezie z Lisieux, jejíž rodiče byli blahorečeni 19. října 2008 v Lisieux, hraje významnou roli socha Panny Marie. Před touto sochou byla světiice ve svých 10 letech zázračně uzdravena z těžké nemoci. Tato socha provázela Terezii po celý její život od raného dětství v rodném domě až k poslednímu vydechnutí v karmelitánském klášteře.

na pokraj smrti, byla podle všeobecného názoru dábelského původu. Otec Martin poslal nakonec za uzdravení své královničky dar několika zlatých předmětů do pařížské svatyně Panny Marie Vítězné (Notre Dame des Victoires), aby se na místě známém tolika uzdraveními a obráceními sloužila nověna devíti mši svatých za nemocné dítě. Nověna měla končit 13. května 1883 o slavnosti Seslání Ducha Svatého.

Tři Terezičky sestry Marie, Céline a Leonie byly toho dne u nemocné (Pavlina byla již v klášteře). Nikdo si už s nemocí nevěděl rady. To, co se nyní stalo, dosvědčily všechny tři o mnoho let později v procesu blahorečení Terezie z Lisieux. Zde je svědectví nejstarší z nich (podle řeholního jména Marie od Nejsvětějšího Srdce). Když popsal okolnosti beznadějné situace, pokračuje: „Tu jsme spolu se sestrami poklekly k nohám svaté Panny. Opakovala jsem třikrát stejnou modlitbu. Při třetí jsem viděla, jak se Terezie zadívala na sochu. Její pohled byl zá-

řící jako v extázi. Svěřila se mi, že viděla samotnou svatou Pannu. Toto vidění trvalo 4-5 minut. Nato všechny známky nemoci zcela zmizely.“

I Terezička si pamatovala podrobnosti svého uzdravení a znamenala je ve svém životopise Dějiny duše. Tam čteme: „Milá Matka Boží byla tak krásná, že jsem nikdy nenašla výraz, abych tu krásu mohla popsat. Její tvář zářila nevýslovnou mírností, dobrotou a něžností. Co však mne nejvíce uchvátilo, byl její rozkošný úsměv. Tu zmizely všechny moje bolesti... Nejsvětější Panna přišla ke mně a usmála se na mne. Jak jsem šťastná!“

Zdá se, že Matka Boží udělila tehdy svému miláčkovvi ještě další milosti anebo jí svěřila zvláštní tajemství, které Terezii od té chvíle tížilo. Nikdo neví, o co se vlastně jednalo. V její autobiografii čteme: „Vzpomínka na tuto nevýslovnou milost byla pro mne po čtyři roky zvláštním duševním trápením. Teprve u nohou Panny Marie Vítězné v Paříži jsem opět našla své štěstí. Bylo mi tam navraceno v plné míře.“

Před touto sochou Panny Marie byla sv. Terezie z Lisieux zázračně uzdravena

Tato pouť do Paříže (a pak do Říma) se uskutečnila v prvním týdnu listopadu 1887. V Dějinách duše o tom čteme: „Když jsme přijeli do Paříže, ukázal mi tatínek všechny pamětihodnosti města. Pro mne to však byla jen jedna: svatyně Panny Marie Vítězné. Co jsem tam přijala, nedá se slovy vyjádřit... Zde mi řekla moje Matka, nejsvětější Panna Maria, že to byla skutečně ona, kdo se na mě přišel usmát a uzdravit mě. Jak vroucně jsem ji prosila, aby mě chránila, přivedla můj sen ke skutečnosti a ukryla mě pod svůj plášť. Pak jsem ji vroucně prosila, aby ode mne vzdálila všechny příležitosti k hříchu.“

Po smrti otce Louise Martina přišla socha do Karmelu v Lisieux, do kláštera Terezie a jejích sester. Sestra Terezie od svatého Augustina si na to mohla později přesně vzpomenout, když napsala: „Terezie něžně milovala svatou Pannu. Když byla socha, která se na ni v dětské nemoci usmála, přinesena do kláštera, nemohla ji žádná sestra unést, byla pro ně příliš těžká. – Pro mne není těžká, – řekla služebnice Boží a s rozmachem, ze kterého bylo možno vyčíst rozpoložení jejího srdce, chytila sochu a odnesla ji až do oratoře, kde měla vyhlédnuté místo“ (Protokoly svatořečení s. 371).

Zélie a Louis Martinovi

Své konečné umístění našla socha v malířském ateliéru, kam měla Terezie vždy přístup a kde často pracovala.

Když dostala Terezie příkaz od matky představené, aby napsala Dějiny duše, šla se nejdříve k této soše pomodlit. Zcela na počátku své autobiografie o tom píše: „Než jsem se chopila pera, poklekla jsem u nohou sochy Panny Marie, před sochou, skrze kterou nám nebeská Královna projevila tolik mateřské péče. Prosila jsem milou Matku Boží, aby vedla moji ruku, abych napsala ani stránku, která by se jí nelíbila.“

Zvláštní milosti na tomto místě vyprosila také pro druhé... To dosvědčuje její spolusestra Marie od Trojice a Svaté tváře (byla na Karmelu v Lisieux jako postulanka od 16. června 1894): „Když jsem za ní přišla k duchovnímu vedení a měla jsem problémy, o kterých promluvit mě stálo velké přemáhání, zavedla mě k zázračné soše, která se na ni v dětství usmála, a řekla: – To, co vás tíží, nebudete říkat mně, ale svaté Panně. Tak začněte!“

Až do poledního okamžiku jejího života měla být socha Panny Marie pro Terezii věrnou průvodkyní. Musela v posledních dnech opustit svou celu a nastoupit do stanice pro nemocné. Klášterní kronika o tom zaznamenala: Při vstupu do nemocničního pokoje obrátila Terezie svůj pohled nejdříve k zázračné soše, kterou jsme tam umístili. Je prostě nemožné vyjádřit výraz jejího pohledu. „Co vidíte?“ zeptala se jí sestra Marie, právě ta, která byla v dětství svědkem její extáze při uzdravení a která pro ni zastávala roli matky.

„Nikdy mi nepřipadala tak krásná...“ řekla Terezie. „Ale dnes je to socha, a jak víte, tehdy to nebyla socha...“

V posledních týdnech a dnech se nemocná modlila krátkou stělnou modlitbu: „Ty, která ses na mě přišla v úsvitu mého života usmát, přijď

Terezička jako malé dítě

a usměj se znovu! Matko, vidíš, nadešel večer“ (Proces blahorečení s. 9).

Ještě několik dalších slov světky v posledních dnech: „Ó, jak miluji Pannu Marii! Kdybych se stala knězem, jak krásně bych o ní mluvila! Mluví se o ní jako o nedosažitelné, ale mělo by se ukazovat, jak ji můžeme následovat. Ona je více Matkou než Královnou. Slyšela jsem, že prý odsouvá slávu všech svatých do stínu, jako když vycházející slunce potlačuje hvězdy. Můj Bože, jak divně to zní. Matka, která potlačuje slávu svých dětí! Myslím, že je to právě naopak. Věřím, že ona o mnoho zvýší lesk všech vyvolených... Zdá se mi, že život nejsvětější Panny byl přece tak prostý!“

Ještě 30. září 1897, v den její smrti, přitahovala socha na sebe Terezčinu pozornost: „Ó, s jakou vroucností ji vzývala...“

Odpoledne kolem půl páté shromáždilo se v pokoji kolem umírající celé klášterní společenství. Když klášterní zvon v danou dobu zval k modlitbě Ange-

lus, utkvěla Terezie na soše neposkrvrněné Matky Boží nevýslovně vroucím pohledem.

Smrtný zápas se protáhl ještě několik hodin.

„Ó... miluji ho, svého Boha! Miluji... tebe!“

To byla Terezčina poslední slova na této zemi. Poté se zhroutila. „Zcela náhle se však opět napřímila,“ dosvědčují všechny přítomné. „Jako by ji volal tajemný hlas, otevřela oči s oduševnělým pohledem plným nebeského míru a nevýslovného štěstí se podívala na místo nad sochou Matky Boží. Tento pohled trval několik okamžiků, jako modlitba Věřím. Její duše se stala kořistí božského Orla a vznesla se k nebi.“

Zde jsou výpovědi její vlastní sestry Marie o posledních okamžicích světky: „Upadla do nebeského vytržení, a to mi připomnělo ono, jehož jsem byla svědkem v mládí, když byla v deseti letech uzdravena při zjevení svaté Panny... Tato extáze trvala několik minut, pak její oči poklesly a vydechla naposled.“

Nebe, jak Terezie slíbila, chtěla trávit tak, že bude „činit dobro na zemi“. Chtěla vylévat na Církev déšť růží.

Nespočet lidí se mohlo přesvědčit o pravdě tohoto prorockého slibu. Jednou z nich je zmíněná karmelitka Marie od Trojice a Svaté Tváře (Marie Caste), která oznámila vyslyšení den po Terezčině úmrtí. Několik let

později 18. února 1909 obdržela další velkou milost, byla vyléčena ze žaludeční choroby, proti které žádné prostředky nepomáhaly: „Ve své velké nouzi jsem své břicho pomazala olejem, který hořel u sochy Panny Marie, která se v dětství usmála na služebnici Boží, a snažně jsem prosila Terezičku... Neduh okamžitě zmizel...“

Dnes je tato socha vystavena s relikviemi svaté Terezie, aby se usmívala na všechny, kteří ji s důvěrou vzývají.

Když byl Benedikt XVI. na pastorační cestě ve Francii (12.-15. září 2008), zmínil se při mši svaté pro nemocné a postižené v Lurdech 15. září (svátek Sedmiboletné Panny Marie) několikrát výslovně o „úsměvu Panny Marie“. Bernadeta z Lurd i Terezie z Lisieux to obě zažily. Všichni nemocní, ztrápení a obtížení jsou pozváni, aby pozvedli své ruce k Marii a prosili o její dobrotivý „úsměv“.

Každý papež se může odvolávat na slib svaté Terezičky a důvěřovat v její přímluvu. Ona přece říká ve své autobiografii jako „dobrá dcera Církve“, že bude prosit Ježíše Krista ve všech záležitostech jeho zástupce na zemi. „To je velký smysl mého života.“

Pozoruhodné je, že v den úmrtí svaté Terezičky 30. září 1897 obdrželo křest dítě, které se mělo stát papežem a přijmout jméno Pavel VI. Jako „květ květů“ (flos florum) je uváděn v Malachiášově proroctví. Podle vůle svaté Terezie mají všichni papežové obdržet velkou část slíbeného „deště růží“. Ten začal 30. září a dosud neustal.

Blahorečení manželů Martinových, rodičů svaté Terezičky, 19. října 2008 nám připomíná, že stejně jako v životě jednotlivců i v životě rodin sehrává Matka Boží rozhodující roli. Církev vždy potřebovala svaté rodiny, a nyní je potřebová více než kdykoliv jindy.

Z Maria heute 20/2008
přeložil-lš

Pán Ježíš o svých kněžích

PŘETVOŘENÍ V KRISTA JAKO MARIA

Velkou podporou k urychlení obnovy, jak jsem řekl, Duch Svatý skrze Marii. Marii velmi záleží na tomto novém úsilí, protože ona touží po tom, aby Mě viděla věrně a trvale zobrazeného v každém knězi přetvořeném ve Mne, a to nejen když je u oltáře, ale ve všech jeho aktivitách v Církvi a v duších.

I dnes ustavičně její mateřské Srdce něžně bije, otevírá se ještě více než na Kalvárii, aby přijala a ukrylo v sobě tyto kněze, mé druhé Já, kněze přetvořené ve Mne, kteří představují božskou fyziognomii jejího uctívaného Syna.

Maria horoucně touží po tom, aby Mne viděla v každém knězi (jak by tomu mělo být), a to nejen při vznešeném dění mše svaté, ale vždy, a jestliže ji kněží milují, musí jí zadostučinit tím, že v sobě zobrazují to, co tato Matka tak nesrovnatelně miluje: Mne, ve všech projevech jejich života.

Nyní ti zjevím tajemství: Když Mě Otec plodil v nečistším Mariině lůně skrze Ducha Svatého, zplodil v ní zárodek kněží. Duch Svatý jí udělil božskou plodnost pro budoucí kněze, zplozené v lůně Otce od věčnosti. Proto je Maria ve vynikajícím stupni Matkou kněží, protože v jejím neposkvrněném lůně spolu se Mnou je přítomna ona kněžská tkáň, spojená s mojí zbožštěnou lidskou přirozeností. A proto má Maria v sobě mnoho kněžského. A proto Maria správně hledá svého Ježíše v každém knězi, počatém v jejím panenském lůně v okamžiku, kdy se v tomto nečistším lůně vtělilo Slovo.

Proto podstatnou známkou kněze musí být čistota, protože on má svůj původ ve Světle Otce a v Panně Marii, Královně Církve a Matce věčného Velkněze, vtěleného Slova, všech

těchto kněží, kteří jsou plodným zárodkem Církve, zplození božskou plodností panenské Trojice v nečistším lůně Panny, která je bez poskvrny.

Nuže, jestliže synové mají být podobní matce a těšit se jejími vlastnostmi, mají být kněží jako Mariin obraz, i oni mají být matkami a uskutečňovat ve svých duších stejné mystické vtělení jako Slovo ve své Matce. Proto jejich nejpřísnější povinností je zpodobňovat Mne, nebo lépe – přetvořit se ve Mne.

Na Kalvárii jsem prohlásil Marii za Matku všech lidí, ale toto zvláštní privilegium darované Otcem v jeho mimořádné božské plodnosti především mým kněžím, má svůj původ v okamžiku, kdy se Slovo vtělilo v Marii, i když tento záměr (nebo vůle Otce ukrytá v lůně Trojice) nemá vůbec počátek.

Povolání a duchovní a božská podstata mých kněží byly počaty (podobně jako Slovo v Marii) z věčné emanace Otce, plodné lásky, čisté lásky Ducha Svatého.

Proto se Slovo ve věčném plazení zrodilo pro lásku a z lásky. A z lásky přijalo Slovo v Marii tělo a sdělilo mému nejsvětějšímu lidství lidskou přirozenost lásky, tělo světla, čistoty a lásky, duši a tělo naplněné láskou.

Bůh je Láska a Já jsem Bůh Láska a Člověk Láska. A kněží tím, že se přetvářejí ve Mne, musí být to, co jsem Já: světlo, čistota, láska, jen láska, aby se tato láska vylévala na celý svět; musí být se mnou jedno, aby uskutečňovali Mou jednotu Církve v Trojici, musí být Mnou ve shodě s Marií, která je pro ně Matkou více než pro kohokoliv jiného, a to od okamžiku, kdy ve Mně vytvářejí jediného Ježíše, který ji miluje, oslavuje a má v ní zalíbení.

Jak budou moci kněží odplatit Marii, že je zplodila stejným úkonem, jako zplodila Mne, že je porodila ve Mně, v mé Církvi (která je obrazem Mariina mateřství) byli stvořeni, v ní vyrůstali, v ní se stali hodnými, aby v síle svého kněžství pokračovali v mém díle, tím že Mne reprezentují v každém úkonu své služby?

Mají-li srdce a vznešené city, jsou-li schopni být vděční za lásku, kterou pro ně žije tak velká Matka, jestliže ji milují, budou si stále vědomi, že ji nikdy nebudou moci uctít více, než když budou hledat, jak uskutečnit co nehlubší přetvoření ve Mne, které je zavazuje, aby se odevzdali zcela a úplně z lásky do mojí vůle (CC 50,168-178).

Mariina horlivost pro posvěcení kněží

Ona byla vyvolena mezi všemi ženami, aby se v jejím panenském lůně uskutečnilo vtělení Božského Slova. Od onoho okamžiku Neposkvrněná, Panna a Matka, která Mne přijala s láskou a s největší podřízeností Otcí, jaká na tomto světě nikdy neexistovala, nepřestávala obětovat Mne Otcí jako Oběť, která sestoupila z nebe, aby spasila svět, a současně zasvěcovala své mateřské Srdce božské vůli milovaného Otce.

Živila Mne, abych byl Obětí, a přinesla svrchovanou oběť, když Mě odevzdala, abych byl ukřižován. A byla to jedna jediná oběť, moje na kříži a oběť

jejího Srdce, která pak pokračovala v mučednictví osamocenenosti, mučednictví vzpomínek, které obětovala ve spojení se Mnou věčnému Otcí.

Maria Mne vždy obětovala Otcí, vždy obětovala své nevinné a čisté Srdce spojené se Mnou. Když naplnila ve svém lůně Vtělení, pokračovalo v jejím Srdci mystické vtělení a ona pokračovala ve své oběti Otcí, aby stahovala milosti na Církev, tj. na kněze a skrze ně na duše.

Maria je zvláštním způsobem přítomná v každé mši, protože kde je moje oběť, tam je i Maria. Proto je Maria pro každého kněze naprosto nezbytná, tak jako je nezbytná její přítomnost u oltáře, kde je s ním důvěrně spojena. Proč? Protože v knězi vidí Mne, když nazírá kněze, nazírá ho jakožto přetvořeného ve Mne. A Maria se ode Mne nikdy nevzdaluje a ještě méně se vzdaluje od mých obětí, i když oběť oltářů je nekrvavá. Stačí, aby šlo o oběť, protože tato požehnaná Matka je vždy u svého milovaného Syna.

Jsou-li kněží Mnou, nejen v okamžiku mše svaté, ale vždy, Maria bude vždy po jejich boku a bude je milovat láskou stejně něžnou, jakou miluje Mne. A Mariina mateřská láska poroste ještě vznešenějším způsobem, protože v Janovi, který představoval všechny kněze, jsem ji kněze odevzdal jako syny a ona je přijala jako Matka. Ale Já jsem jí je světil jako zvláštní syny, jako sebe, neboť jsem je pokládal za přetvořené ve Mne. Já sám jsem se jí daroval jako její jediný Syn, aby

Mne moje nejmilovanější Matka v každém knězi viděla a každého kněze milovala jako Mne.

Proto kněží musí Marii milovat stejnou láskou, něžností, úctou, poslušností, věrností, vděčností a čistotou, jakou Já jsem ji miloval.

Tato Panna a Matka odplatí kněžím, kteří v ni vkládají všechnu svou důvěru, tím, že jim bude pomáhat každý den a každou minutu v jejich přetváření ve Mne.

Kněží se mají na ni obracet a prosit ji, aby je utvářela podle rysů svého Syna Ježíše. Po Otci Mne nikdo jako Maria nepoznal důvěrněji, nikdo jako ona Mne nepochopil a neodráží ve své duši: mé city byly jejími city, moje ideály jejími ideály, moje tužby jejími tužbami, moje láska k Otci byla stejná jako její láska.

A proto když jsem opouštěl svět, když jsem se vzdaloval od svých učedníků, kteří byli mými kněžími, zanechal jsem jim Marii, jednak proto, aby Mne představovala svými ctnostmi, svou něžností, svým Srdcem, tak nejvěrnějším mému Srdci a nezbytným pro základy mé Církve, jednak proto, aby byla duchovní oporou mých apoštolů a mých prvních učedníků.

Na Marii spočívala moje rodící se Církev a Maria ji podporovala svými bolestmi, svými ctnostmi, svými modlitbami a svou láskou.

Proto když jsem sesílal Ducha Svatého mým apoštolům, nevyločil jsem Marii, i když ona byla plná milostí, plná mého Ducha. To je důvod, aby ji Církev měla jako Královnu a aby kněží pokládali pro sebe za nezbytné její teplo a mateřskou ochranu a ona aby byla zdrojem, skrze který proudí k duším všechny milosti Ducha Svatého.

Jak může některý kněz zůstat daleko od Marie? Ona ho přijala v určitém smyslu do svého lůna, jeho povolání pro jednotu spojující kněze s věčným Veleknězem, a pro tkáň, kterou vložil Otec vedle Slova do panenského

lůna. Nemají tedy být kněží nejdůvěrnějšími Mariinými syny? Nemají Marii vždy nejvíce milovat? Nemají Marii co nejvíce náležet? A nemají být čistí jako ona, pokorní jako ona, milovat Mne Mariinou láskou, tj. onou láskou Ducha Svatého?

Jak jsem již řekl, Duch Svatý skrze Marii uskuteční tuto obnovu, tento nový triumf Církve: proměnu kněží ve Mne. Již jsem řekl, že království Ducha Svatého se uskuteční skrze Marii ve světě a především v kněžských srdcích.

Chci také, aby svět uctíval ona léta opuštěnosti, kdy Ma-

ria trpěla nesmírným žalem a bolestmi, které pro nepřítomnost Ježíše byly nesmírně strašné, dlouhé, tíživé. V mučednictví vzpomínek a samoty, ve kterém byla spojena s mými bolestmi, obdržela milosti pro děti, které se rodily v jejím Srdci v síle mých slov, když stála u paty Kříže. Tam Maria pronesla své druhé „Fiat“ a přijala za své děti celé lidstvo, ale v Janovi především kněze, aby pro ně obdržela milosti, živila je naukou, která přináší spásu, a neopouštěla je, dokud nepřijdou do nebe.

Jestliže jeden syn stojí tolik, jakou cenu zaplatila Maria, aby

obdržela za své bolesti milosti pro tolik synů a dovršila během několika let cenu spásy ve spojení s mými zásluhami, pro syny přítomné i budoucí až do konce časů?

Tento úsek Mariina života, ten nejbolestnější, nebyl dosud po tolik staletí předmětem vděčnosti. Nyní nadešla chvíle, aby byl uctíván díky novému úsilí a lásce mých kněží, aby jej dali ve známost a aby byl oslavován. Novou svatozář světla, nový jas, novou korunu navíc očekává od svých kněží a od Díla Kříže, které začalo uctívat tuto takřka zapomenutou epochu Mariina života, která má být uctívána s nesmírnou vděčností.

Duch Svatý oslaví Marii a skrze Marii bude oslaven Duch Svatý počínaje srdci kněží. Dvě nové slávy jsou vyhrazeny pro svět: království Ducha Svatého skrze Marii a nové vědomí probuzené skrze Ducha Svatého v duchovním světě křesťanů o bolestných a láskyplných letech Mariiny osamělosti. V těchto dvou věcech i Já budu oslaven spolu s mým Otcem, od kterého se nikdy neodloučím v jednotě Ducha Svatého.

Nuže chtějí-li kněží postupovat v ctnostech, musí to dělat skrze Marii; chtějí-li růst v lásce skrze Ducha Svatého, musí se stát stále více jejími. Tak ji budou dávat stále více ve známost a budou ji oslavovat (pro léta její osamělosti).

Není nic důležitějšího než využít Ducha Svatého a Marie pro jejich přetvoření ve Mne, ba co více, pro zdokonalení (nakolik je to jen možné zde na zemi) jednoty údů Církve mezi sebou a dokonalé jednoty v Trojici, kterou já ustavičně hledám tisícovým způsobem (CC 51,281-291).

(Pokračování)

*Z knihy
Conchita Cabrera de Armida:
Sacerdoti di Cristo.
Città Nuova, Řím 2008,
str. 381-386
Přeložil-lš-*

DIVNÁ NÁBOŽENSKÁ SVOBODA

Vysoce postavený francouzský diplomat prohlásil v OSN: „Náboženskou svobodu nelze chápat odděleně od svobody názorů. Ta někdy v sobě obsahuje i svobodu hanobit náboženství.“ Takový výklad mnoho delegátů překvapil. Kardinál Tauran prohlásil, že takový názor je zcela nepřijatelný.

KATASTROFÁLNÍ STAV DĚTÍ

Ve Vatikáně se konala konference na téma „Pastorace u nemocných dětí“. Při tiskové konferenci uvedl kardinál Barragan údaje o katastrofální situaci velkého množství dětí ve světě. 4,3 mil. dětí zemřelo na AIDS a každý den se virem HIV nakazí 7000 dětí. 14 milionů sirotků již svou imunitu ztratilo. 6 milionů dětí trpí na invaliditu v důsledku válečných konfliktů. 300 000 dětí bylo zmrzačeno při výkonu vojenské služby. Všem těmto dětem je třeba zajistit pastorační péči a přístup ke svátostem.

Příčinou nemoci dětí je především bída. 1,2 miliardy dětí musí vyžít denně za méně než jeden dolar. Dokonce i ve vyspělých zemích žije šestina dětí pod hranicí bídy. V centrech školního vzdělávání se katastrofálním způsobem rozšířil problém drog. 30 % všech dětí trpí podvýživou, 50 % afrických dětí nemá přístup k pitné vodě.

250 milionů dětí mladších 15 let musí pracovat, z toho 60 milionů v nebezpečných podmínkách. Podle statistik světové organizace ILO 120 milionů dětí ve věku 5–15 let pracuje na plný úvazek, některé šest i sedm dnů v týdnu. Musí často pracovat v naprosto nevyhovujících podmínkách, a to pod ozbrojeným dohledem, aby se nepokusily o útek.

Mnoho dětí je ponecháno jen vlastním instinktům. Jejich svět ovládá internet a TV. V mnoha zemích strávily školou povinné děti před obrazovkou již 15 000 hodin a viděly v prostředí násilí, drog a sexu 18 000 vražd. Jejich rodiče zcela zanedbávají povinný dohled.

Podle L'Osservatore Romano

OTÁZKA OSPRAVEDLNĚNÍ - dokončení ze str. 2

dodržování pravidel, která podstatně definovala identitu spravedlivého člověka, zvláště obrázka, předpisy o čistém pokrmu, zachování soboty atd., chování, které se objevuje často také v debatách mezi Ježíšem a jeho současníky. Všechna tato dodržování, která vyjadřují sociální, kulturní a náboženskou identitu, stala se obzvláště důležitá v době helénistické kultury, počínaje 3. stoletím před Kristem. Tato kultura, která se stávala tehdejší univerzální kulturou a byla kulturou zjevně racionální, kulturou polyteistickou, zjevně tolerantní, vytvářela silný tlak směrem ke kulturní uniformitě a ohrožovala identitu Izraele, který byl politicky přinucen vstoupit do této obecné identity helénistické kultury s důsledkem ztráty vlastní identity, tedy také ztráty drahocenného dědictví víry otců, víry v jednoho Boha a v Boží zaslíbení.

Sola fides?

Proti tomuto kulturnímu nátlaku, který hrozil nejen izraelské identitě, ale také víře v jednoho Boha a v jeho zaslíbení, bylo třeba postavit přehradu, rozlišení, obranný štít a ochranu vzácného dědictví víry; tato přehrada spočívala právě v zachování židovských předpisů. Pavel, který chápal takové zachování právě v jeho funkci obrany Božího daru, dědictví víry v jediného Boha, viděl ohrožení této identity v křesťanství: proto křesťany pronásledoval. V okamžiku svého setkání se Zmrtvýchvstalým pochopil, že Kristovým zmrtvýchvstáním se situace radikálně změnila. S Kristem, Bohem Izraele, se jediný pravý Bůh stal Bohem všech národů. Přehrada – tak říká v Listě Efezanům – mezi Izraelem a pohany už není potřebná: proti polyteismu a všem jeho deviacím nás chrání Kristus. Je to Kristus, kdo nás sjednocuje s jedním Bohem a v jednom Bohu. Je to Kristus, kdo zaručuje naši pravou identitu v různosti kultur. Přehrada už není

nutná. Naši společnou identitou v různosti kultur je Kristus a on nás ospravedlňuje. Být spravedlivým znamená prostě totéž jako říct být s Kristem a v Kristu. A to stačí. Není nutné další zachování. Proto Lutherův výraz „sola fides“ je správný, pokud se víra nestaví proti lásce a bliženské lásce. Víra znamená dívat se na Krista, důvěřovat Kristu, spojit se s Kristem, ztotožnit se s Kristem v jeho životě. A formou Kristova života je láska; proto věřit a řídit se podle Krista znamená vstoupit do jeho lásky. Proto svatý Pavel v Listě galatanům, ve kterém především rozvíjel svou nauku o ospravedlnění, mluví o víře, která působí skrze lásku (srov. Gal 5,14).

Sola caritas

Pavel ví, že v dvojí lásce – k Bohu a k bližnímu – je přítomen a naplněn celý Zákon. Tak ve společenství s Kristem, ve víře, která tvoří lásku, je uskutečněn celý Zákon. Stáváme se spravedlivými, jestliže vstupujeme do společenství s Kristem, který je láska. Uvidíme totéž v evangeliu

příští neděle, o slavnosti Krista Krále. Je to evangelium o soudu, jehož jediným kritériem je láska. To, na co se ptá, je pouze toto: navštívil jsi mě, když jsem byl nemocný? Když jsem byl ve vězení? Dals mi najíst, když jsem měl hlad, oděls mě, když jsem byl nahý? A tak se spravedlnost rozhoduje v lásce. Tak na konci tohoto evangelia můžeme jakoby říct: jen láska, jen bliženská láska. Není rozpor mezi tímto evangeliem a svatým Pavlem. Je to stejná vize, ona, podle které společenství s Kristem, víru v Krista tvoří láska. – A láska je uskutečnění společenství s Kristem. Takto – spojení s ním – jsme spravedliví a nijak jinak.

Nakonec můžeme jen prosit Pána, aby nám pomohl uvěřit. Uvěřit reálně: víra se tak stává životem, jednotou s Kristem, proměnou našeho života. A tak proměnění jeho láskou, láskou k Bohu a k bližnímu, můžeme být v Božích očích skutečně spravedliví.

20. listopadu 2008

Mezititulky redakce Světla

Překlad -ls-

ŽIVOT PO ŽIVOTĚ?

Teolog Rudolf Curik prohlásil ve své přednášce v St. Pölten, že tzv. zážitky po smrti nelze pokládat za důkazy věčného života. Ve většině případů je možné tyto zprávy brát vážně. Nejsou to halucinace ani důsledky medikamentů. Vyprávějí však pouze o začátku procesu umírání, který je ještě reverzibilní. Tyto zprávy se v mnoha bodech shodují a v 95 % jsou to zážitky pozitivní. Jen 5 % případů si vzpomíná na peklo. Jako příklad uvedl Curik biskupa Stechera z Innsbrucku, který po srdečním infarktu líčil, že se nacházel v temném tunelu, na jehož konec ho přitahovalo světlo dosud nikdy neviděné intenzity.

Curik rovněž uvedl, že šíření víry v reinkarnaci je důsledkem toho, že někteří teologové popírají existenci očistce. Reinkarnace však nemá v křesťanství ani ten nejmenší podklad. Ta se vyskytuje u východních náboženství, ale ve velkých rozdílech mezi buddhistickým a hinduistickým pojetím. Ta však neodpovídají žádným jiným náboženstvím.

PREZIDENT PROTI POTRATŮM

Uruguayský prezident, socialista a lékař, vyslovil veto k liberalizaci potratů, které schválil senát 17 hlasů proti 13 hlasům. Toto své veto ohlásil prezident Tabare Vasquez již předem. Zastává názor, že problémy nežádoucích dětí je třeba řešit nikoliv zabíjením, ale solidaritou. V tom s ním souhlasí 60 % poslanců parlamentu.

Kath-net

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

konečné vítězství Neposkvrněného Srdce Panny Marie.

Není třeba se obávat, že toto pojetí oslabuje roli jediného Spasitele a Prostředníka. Odpovídá totiž nikoliv jen našemu přání, ale i Božímu záměru. Můžeme v něm spatřovat důslednou Boží odpověď na Hadovu podlost. Ďábelská zloba a zášť, jakou projevil v ráji, když podvedl prarodiče, nebyla zaměřena v první řadě proti nim, ale přímo proti jejich Tvůrci. Měla to být jeho pyšná odvěta za vlastní zavržení. Nejvyšší a nejspravedlivější Bůh opravdu nemohl svědci první ženy připravit větší pokoření, než jaké mu připravil právě skrze novou Ženu, kterou stvořil jako svou vyvolenou Dceru, Snoubenku i Matku, jako jediného člověka, nad nímž ďábel nikdy neměl pražádnou moc. Zatímco první Eva se postavila proti Bohu, tato nová Eva je jako nejpřednější ze všech lidí tak spřízněná a spojena s Bohem a s životem všech tří božských Osob Nejsvětější Trojice, že všechna její velikost a moc je přímou oslavou velikosti a moci jejího Otce, Syna a Snoubence.

Jak bychom vůbec mohli přecenit její velikost, vznešenost, když ji ve skutečnosti nejsme schopni vůbec ani docenit? Všechno to, co na ní vidíme, ceníme a oslavujeme, je přece odleskem a výsledkem toho, co Bůh do ní vložil a čím ona Jeho nade všechny tvory oslavuje. Její velikost je právě v tom, že ukazuje, jak veliké věci může učinit Ten, který je mocný, v té, která je a zůstává nejpokornější, nejposlušnější a nejoddanější svému Pánu a Stvořiteli.

Mariinu velikost a důstojnost opravdu ještě plně neznáme a neoslavujeme za všechno, za co si zaslouží naši nejvyšší úctu. Poukazuje na to sám její Syn ve svých úžasných a objevných sděleních skrze vyvolenou služebnici Boží Conchitu Armidu. Je to něco jako velká katecheze z nejpovolanějších úst samotného Spasitele. V celém objemu těchto sdělení,

kteřá by se nevešla ani na tolik stránek, kolik jich popsal svatý Tomáš Akvinský, není ani slovo o tom, že bychom jeho Matku uctivali na jeho úkor, naopak, odhaluje nám překvapující skutečnosti, že je zapojena do Božího působení způsobem, jaký jsme dosud nebyli schopni domyslet a který nás v jeho sdělení uchvacuje a naplňuje úctou a vděčností k Bohu i k Marii. Všichni ti, kteří mají obavy, abychom úctou k Matce nepoškodili Syna, si mohou při čtení Ježíšových poselství uvědomit, jak jsou tyto jejich obavy ve skutečnosti zbytečné. Vždyť sama Nejsvětější Trojice ve všem, co se týká nás lidských tvorů, neudělá bez Marie ani krůček. Maria je její vyvolená cesta a dokonalý nástroj pro vše, co chce Bůh uskutečnit s lidským pokolením, a stojí před námi jako nedostižný prototyp a vzor dokonalosti, ke které jsme jako její děti všichni povoláni.

Na inspiraci a způsob, jakým překladatelé a Otcové před staletými tlumočili biblický text s použitím dvou poněkud odlišných výrazů „drtit“ a „činit úklady“, by bylo škoda zapomenout také proto, že právě na základě současné zkušenosti se nám jeví jako velice výstižný a přímo prorocký. Svatý Jeroným sotva tušil, jak rafinované úklady bude Satan připravovat *potomstvu* oné Ženy, jakou záškodnickou síť si vybuduje, aby neúnavně podkopával Boží království.

Z mnoha příkladů, které to dokazují, můžeme dnes poukázat na prapodivný posmrtný osud, jaký potkal velkého papeže 20. století Pia XII. V této souvislosti stojí věru za to seznámit se s pozoruhodným ohlédnutím za Piem XII., které přinesl článek Andrea Riccardiho v *L'Osservatore Romano*. Pro země, které žily za železnou oponou, je tento text obzvláště poučný. My o tomto velkém papeži víme opravdu převážně jen to, čím ho zavalily rafinované pomlouvácké kampaně, které jsou výmluvným příkla-

dem oněch *úkladů* strojených nepřitelem. Potřebujeme „andělského pastýře“ blíže poznat jednak proto, že těch, kteří žili za jeho pontifikátu a ještě ho pamatují, rapidně ubývá, jednak proto, že nás od něho dělily dlouho velké „přehrady“ vybudované dvěma po sobě jdoucími totalitními systémy a skulina svobody mezi rokem 1945 a začátkem roku 1948 byla velice úzká. Pro mnohého čtenáře bude dnes překvapením, že Pius XII. byl ve své době v Církvi i mimo ni jedním z nejpovolanějších papežů, který uměl sestoupit ze svého trůnu přímo k masám, a to nikoliv v době pohody, ale v době vrcholného ohrožení válečnými událostmi, kdy Řím těžce svírali nacističtí okupanti a současně ho spojenci necitelně bombardovali. „Aristokratický papež“ v těchto kritických chvílích neseděl někde v krytu, ale byl osobně přítomen uprostřed římského lidu.

Byl to také první papež, který opravdu činem zareagoval na 25 let staré fatimské poselství a poprvé zasvětil svět a Rusko Neposkvrněnému Srdci Panny Marie. Kdo čte nebo ještě lépe modlí se jeho naléhavou modlitbu (str. 6), poznává velmi dobře, kdo jsou ty národy, kde „uctyhodný obraz Panny Marie trůnil na čestném místě, a dnes se musí skrývat pro lepší časy“. Je dobré si tuto modlitbu připomenout zvláště 8. prosince, protože právě 8. prosince ji Pius XII. horoucně vyslal k Božímu trůnu, a to byla událost, která znamenala obrat ve vývoji válečných událostí, konec vítězného tažení hitlerovské armády a jejich spojenců a počátek jejich konečné porážky.

Necítíte zde onen zápach Satanova dýmu, který podle Pavla VI. pronikl do Církve, když čtete, jak jeden z nejčastěji citovaných papežů a inspirátorů myšlenek Druhého vatikánského koncilu se bezprostředně po Koncilu stává i uvnitř samotné Církve takřka symbolem a zosobněním všeho toho, co samozvaní průkopníci „pokoncilního ducha“ chtěli zavrhnout jako za-

staralé, neúčinné, překonané a přímo škodlivé?

A což teprve ona vnější pomlouvácká kampaň, která náhle zcela obrátila pověst jedné z největších dějinných postav. Odkud to všechno vzešlo? Víme to dnes velice přesně: je to semeno zaseté z expozitivity, kterou si zřídil Satan v KGB, která si s obdivuhodnou dovedností dokázala najít a zavázat své spolupracovníky a s jejich pomocí likvidovat všechno nepohodlné. Jak by mohl Satan papeži Pacellimu zapomenout, že nesmírně vyzvedl a oslavil čtvrtým mariánským dogmatem Ženu, která mu tak nepříjemně šlape po hlavě! Co dobrého můžeme čekat od inspirátora takové kampaně, takových idejí, takových směrů?

Stojí za povšimnutí, co se stalo hlavním předmětem podlého hanobení: nikoliv konkrétní činy. Tento papež byl příliš bezúhonným, než aby se na něho v tomto směru mohlo poukazovat. Obviňují ho proto z toho, co údajně neučinil, ale to je oblast, která se spíše než o fakta opírá o mýty a lidské dohady, kterým se meze nekladou. K předpovězenému rozšíření „ruských bludů“ patří i ďáblem inspirované metody.

Při odmítání Pia XII. jde totiž o více než o jeho osobu. Za vším se ve skutečnosti skrývá odmítání autority, zdravé staleté tradice a kázně, jako by se na církevním poli mělo dohnat kácení trůnů, které zahájilo svého času osvícenství. Toto zmýlené „osvobození“ navázalo na neblahou sekulární revoluci '68. S důsledky samozvané svobody se nyní potýkáme v mnoha oblastech, jak na poli svévole v liturgii, tak na poli mravního libertinismu a relativismu se zřejmým výsledkem, se kterým je Satan velice spokojen: s bolestným vymíráním křesťanů. Ale „neboj se, malé stáde. Jen se zařaď mezi správné *potomstvo*. Zalíbilo se vašemu Otci dát mu vítězství!“

-lš-

(1) srov. Scheffczyk. L. in: *Marienlexikon* 5, str. 343

TELEVIZE

NOE

■ Vysílání denně 8.00 - 1.00

■ Denně: 8.00; 16.00 - Programová nabídka TV NOE

Podrobnosti na www.tvnoe.cz ■ Změna programu vyhrazena.

Pondělí 8. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** Evangelium **8.10** Léta letí k andělům - Jan Špilar **8.25** Hohe Tauern, Námaskard, Yellowstone NP (P) **9.00** Mým pokrmem je konat vůli - P. Aleš Opatrný **9.45** Evangelium **9.50** Trnavská brána (6) **10.15** H2Onews **10.25** Druhé čtení **10.50** Pro vita mundi - Mgr. Mojmir Kovář **11.30** Nikotin a školou povinní **11.45** Pták Gabo a lavička **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Benno a Irena **12.35** Druhé čtení **13.00** Koncert mladých virtuozů **14.00** Octava dies **14.30** Pramen v poušti **14.45** Léta letí k andělům - Jan Špilar **15.05** Francie **16.00** Pocta Neposkvrněné Panně Marii (Vatikán) (L) **16.30** Kde Bůh roní slzy **16.45** H2Onews **17.00** NOEparáda (3. finále) (P) **17.20** Modlitba se zpěvy z Taizé **18.15** Naučme se poslouchat (P) **18.35** Pták Gabo v zoo **18.45** Dobrý pastýř **19.20** Hohe Tauern, Námaskard, Yellowstone NP **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce **20.25** Na koberečku **20.40** GOODwillBOY **21.10** Kulturní mozaiky dechovky (4) **21.30** Zpravodajské Noeviny **21.40** Něco jako by bránilo jejich očím - Veronika Barátová **22.50** Koncert mladých virtuozů **23.50** H2Onews **00.00** Poslech Radia Proglas.

Úterý 9. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** Evangelium **8.10** H2Onews **8.20** Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce **8.45** Na koberečku **9.00** Pro vita mundi - Eva Bedzáková **9.40** Kulatý stůl **11.10** Naučme se poslouchat **11.40** Pták Gabo **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Koncert Duchovní hudby a poetického slova **13.05** Učiň mě, Pane, nástrojem! **13.15** Pramen v poušti **13.25** H2Onews **13.30** Francie **14.20** Modlitba se zpěvy z Taizé **15.05** Léta letí k andělům - Jan Špilar **15.25** Octava dies **15.55** Kde Bůh roní slzy **16.15** Zpravodajské Noeviny **16.20** Kanalizácie - podmienka zdravých vôd **16.35** Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce **17.05** Jáchymovskí mukli **17.15** Kulturní mozaiky dechovky (4) **17.20** Trnavská brána (6) **17.40** San Francisco **18.10** Dětská televize **18.35** Pták Gabo **18.50** Čína **19.45** Zpravodajské Noeviny (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Evangelium **20.10** Misijní magazín - Česká Miss a misie (P) **21.10** Zánik bitevní lodi Roma (2/2) (P) **21.40** Zpravodajské Noeviny **21.50** Naučme se poslouchat **22.20** Octava dies **22.50** Pro vita mundi - Mgr. Mojmir Kovář **23.30** Mým pokrmem je konat vůli - P. Aleš Opatrný **00.15** Zpravodajské Noeviny **00.25** Poslech Radia Proglas.

Středa 10. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** Evangelium **8.10** Zpravodajské Noeviny **8.20** CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy **8.40** Zánik bitevní lodi Roma (2) **9.10** Pro vita mundi - Mgr. Mojmir Kovář **9.55** St. Petersburg **10.30** Generální audience papeže Benedikta XVI. (L) **11.55**

Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Nikotin a školou povinní **12.15** Francie **13.10** Misijní magazín - Česká Miss a misie **14.30** Čína **15.30** Barcelona **16.00** Zpravodajské Noeviny **16.20** Léta letí k andělům - Jan Špilar **16.40** Naučme se poslouchat **17.05** Kanalizácie - podmienka zdravých vôd **17.15** Evangelium **17.20** NOEparáda **17.40** V posteli (8) (P) **18.35** Pták Gabo **18.45** Pro vita mundi - Eva Bedzáková **19.25** Kde Bůh roní slzy **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Evangelium **20.10** Trnavská brána (7) (P) **20.30** Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa - Redemptoristi (P) **21.00** Nekuřácký podnik **21.10** Zpravodajské Noeviny **21.20** Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce **21.40** Peru - Cesta sľubu **21.55** Kanalizácie - podmienka zdravých vôd **22.05** Záznam generální audience papeže Benedikta XVI. **23.35** Jáchymovskí mukli **23.50** H2Onews **00.00** Poslech Radia Proglas.

Čtvrtek 11. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** Evangelium **8.10** Zpravodajské Noeviny **8.20** Dobrý pastýř **8.50** Něco jako by bránilo jejich očím - Veronika Barátová **10.00** Modlitba se zpěvy z Taizé **10.50** Naučme se poslouchat **11.15** NOEparáda **11.40** Pták Gabo **11.50** Evangelium **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** St. Petersburg **12.40** Čteme z křesťanských periodik **12.50** Kde Bůh roní slzy **13.00** H2Onews **13.10** Mladí - staří **13.40** Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce **14.00** V posteli **14.50** NOEparáda (3. finále) **15.10** Evangelium **15.15** Zánik bitevní lodi Roma (2) **15.40** Dětská televize **16.05** Zpravodajské Noeviny **16.15** Octava dies **16.45** Kanalizácie - podmienka zdravých vôd **17.00** Předvánoční setkání Sv. otce s vysokoškolačky (L) **18.25** Důležitý je úsměv **18.35** Pták Gabo **18.45** Pro zdraví **19.00** GOODwillBOY **19.30** Svatý Mikuláš **19.50** Zpravodajské Noeviny (P) **20.05** PVM - sr. Diana Marie Ludmila Dvořáková, OP (P) **20.45** NOEparáda **21.05** Zpravodajské Noeviny **21.15** Mým pokrmem je konat vůli - P. Aleš Opatrný **22.00** Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa - Redemptoristi **22.30** Kulatý stůl **23.55** Zpravodajské Noeviny **00.00** Poslech Radia Proglas.

Pátek 12. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** Evangelium **8.10** Zpravodajské Noeviny **8.20** Kanalizácie - podmienka zdravých vôd **8.30** Pro vita mundi - Mgr. Mojmir Kovář **9.10** Trnavská brána (7) **9.30** Česká Miss a misie **10.40** San Francisco **11.10** Octava dies **11.40** Pták Gabo **11.55** Z pokladů duše **12.00** Polední modlitba s Radiem Proglas (L) **12.05** Trnavská brána (7) **12.30** Dobrý pastýř **13.00** Pramen v poušti **13.10** Záznam generální audience Benedikta XVI. **14.40** Octava dies **15.20** Etiopie - Quo vadis? **16.00** Důležitý je úsměv **16.10** Zpravodajské Noeviny **16.20** San Francisco **16.50** Kulatý stůl **18.15** Kde Bůh roní slzy **18.35** Pták

„Zázračná medaillka“ - přívěs na řetí-

zek, zlato 14kar.: malá (14 mm) - 890 Kč, střední (16 mm) - 1450 Kč, velká (19 mm) - 2300 Kč. **Zlaté**

růžencové prsteny - cca 2300 Kč (podle váhy).

Zasíláme na dobírku (+ poštovné a balné) do tří týdnů. **Objednávky na adrese:** L. Novotná, Rožňavská 3, 779 00 Olomouc, mobil: 721 428 521.

Gabo **18.45** PVM - sr. Diana Marie Ludmila Dvořáková, OP **19.25** Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce **19.45** Evangelium **19.50** H2Onews (P) **20.00** Z pokladů duše **20.05** Noemova pošta (L) **21.35** H2Onews **21.45** Cesta do Emaz - P. ThDr. Michael Slavík **22.55** Česká Miss a misie **23.55** H2Onews **00.05** Poslech Radia Proglas.

Sobota 13. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** Evangelium (P) **8.10** H2Onews **8.20** Bangkok **8.45** Čteme z křesťanských periodik (P) **8.55** Kde Bůh roní slzy **9.05** Dětská televize **9.35** Ve jménu Ježíše **10.00** V posteli **10.50** NOEparáda **11.15** Léta letí k andělům - sochař Otmar Oliva **11.40** Vánoční povídaní **11.55** Z pokladů duše **12.00** Angelus Domini **12.05** Pramen v poušti **12.25** Dobro ako princíp svetla a pravdy **13.00** H2Onews **13.10** Koncert Duchovní hudby a poetického slova **14.15** Pramen v poušti **14.25** Misijní magazín **15.25** PVM - sr. Diana Marie Ludmila Dvořáková, OP **16.00** Zpravodajské Noeviny **16.10** Čína **17.10** Národní park České Švýcarsko a CHKO Labské pískovce **17.40** Trnavská brána (7) **17.55** Naučme se poslouchat **18.20** Důležitý je úsměv **18.35** Lucie, strážkyně pořádku **18.45** Kulturní mozaiky dechovky (6) (P) **18.55** Dobrý pastýř **19.25** Druhé čtení (P) **19.50** H2Onews **20.00** Z pokladů duše **20.05** Švýcarsko - Kanton Obwalden (P) **21.00** Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa - Redemptoristi **21.30** Jak nás děti vychovávají ve víře - Augustin a Viola Svobodovi (P) **22.25** Ratiboř - 700 let valašské dědiny **23.05** Hlubinami vesmíru **23.45** Druhé čtení **00.10** Poslech Radia Proglas.

Neděle 14. 12. 2008: 8.00 Programová nabídka TV NOE **8.05** H2Onews **8.15** Evangelium (P) **8.20** Trnavská brána (7) **8.40** Žumpy - problém vodného hospodářstva **8.50** Na koberečku **9.05** PVM - sr. Diana Marie Ludmila Dvořáková, OP **9.45** Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa - Redemptoristi **10.20** Evangelium **10.30** Mše svatá s farností Zlín - Jižní svahy (L) **11.50** Z pokladů duše **12.00** Přímý přenos polední modlitby s Benediktem XVI. **12.15** Zpravodajské Noeviny **12.45** Koncert Duchovní hudby a poetického slova **13.45** Důležitý je úsměv **13.55** Evangelium **14.05** Pramen v poušti **14.20** Ratiboř - 700 let valašské dědiny **15.00** Jak nás děti vychovávají ve víře - Augustin a Viola Svobodovi **16.00** NOEparáda **16.20** V posteli **17.10** Ambrož a císař **17.40** Důležitý je úsměv **17.55** Čína **18.50** Nekuřácký podnik **19.05** CHKO Moravský kras - Povodí Punkvy **19.25** Kulturní mozaiky dechovky (6) **19.35** Kongregácia Najsvätejšieho Vykupiteľa - Redemptoristi **20.00** Z pokladů duše **20.05** Octava dies (P) **20.35** Zelenka - Missa votiva (P) **22.05** Druhé čtení **22.30** Kde Bůh roní slzy **22.45** Ratiboř - 700 let valašské dědiny **23.40** Zpravodajské Noeviny **00.00** Poslech Radia Proglas.

Právě vychází nástěnný kalendář **Český národní katolický rok 2008/2009 s Mikolášem Alšem** – katolické kalendárium, liturgické barvy, naši národní světci a blahoslavení, pranostiky týkající se světců. **Vydala Distance, 15 str., barev. křída, 297 cm × 420 cm, 190 Kč.**

Kalendář navazuje na dobré a krásné tradice českého národa a katolické církve. Oboje byly v minulých staletích zajedno a je potřeba si přát, aby tomu tak znovu bylo. Pranostiky v kalendáři soustavně odkazují na starší katolický kalendář svatých a naopak, katolický kalendář vždy byl proniknut láskou k českým lidem. Pranostiky – rčení, která dávají do souvislosti jevy, s nimiž se rolník setkával, a roční dobu nebo konkrétní den – se zakládaly na dlouhodobé zkušenosti s půdou spjatého českého vesničana, který živil národ. Domníváme se, že Mikoláš Aleš (* 18. 11. 1852, Mirovice – † 10. 7. 1913, Praha) tuto spjatost Čechů, Moravanů a Slezanů s krajem ve svých kresbách zachytil nejlépe. Je to malíř náš, malíř národní. Na poslední straně kalendáře si proto ještě připomeneme jeho obrázky, které nás po celý rok provázely. Jsou nyní majetkem Národní galerie v Praze, která je pro tento účel poskytla.

Kalendář je k dostání např.: Praha 1 - Knihkupectví u sv. Jindřicha, Jindřišská 23, tel.: 224 212 376, e-mail: sv.jindrich@kna.cz • Praha 1 - Knihkupectví Paulinky, Petráská 9, tel.: 222 311 206, e-mail: info@paulinky.cz • Praha 1 - Jiří Seidl - Knihkupectví, Štěpánská 617/26, tel.: 222 230 723, e-mail: jseidl@c-mail.cz • Brno-Petrov - Církevní potřeby a literatura Donum, Petrov 9, tel.: 543 237 047, e-mail: donum@volny.cz • Brno - Nakladatelství Cesta, Knihkupectví u Jakuba, Rašínova 5, tel.: 542 211 621, e-mail: cestaknihkupec@volny.cz • Olomouc - Matice cyrilometodějská, Dolní nám. 24, tel.: 585 222 803, e-mail: knihy@maticecm.cz • Liberec - Knihkupectví U sv. Antonína, Kostelní 9/7, tel.: 485 104 064, e-mail: liberec@kna.cz • Litoměřice - Knihkupectví Jonáš, Mírové nám. 15, tel.: 416 732 458, e-mail: jonas@kna.cz.

POUTNÍ MÍSTO KRÁLÍKY – PROSINEC 2008

Mariánská první sobota: 6. prosince – P. Josef Michalčík. Program: 9.00 růženec • 9.30 přednáška (host) • 10.15 adorace, možnost zpovědi • 11.00 mše svatá • 12.00 přestávka • 13.00 volná beseda s pozvaným hostem • 13.30 požehnaní milostivým obrazem, závěr.

Vikendová duchovní obnova: 12.–14. prosince – Bůh v životě člověka. Program: Duchovní cvičení začíná 12. prosince v 18.00 hod. večerí, kde se upřesní další program. Bližší informace o ubytování a stravě na tel.: 605 912 840 nebo e-mail: info@poutnidum.cz.

Bohoslužby: 24. prosince – Štědrý den – půlnoční mše svatá ve 24.00 hod. • 25. prosince – slavnost Narození Páně – mše svatá v 8.30, 10.00 a 15.00 hod. • 26. prosince – svátek sv. Štěpána – mše svatá v 8.30, 10.00 a 15.00 hod. • 31. prosince – sv. Silvestra – poděkování za uplynulý rok – 23.00 adorace, 24.00 mše svatá.

Koncert: 26. prosince – 13.30 vánoční koncert sboru Corale – Žamberk.

Kontakt: Klášter redemptoristů, Kopeček 1, 561 69 Králíky, tel. 465 631 744, e-mail: kraliky@cssr.cz, internet: www.kraliky-klaster.cz • Poutní dům, Dolní Hedeč 2, 561 69 Králíky, tel. 465 631 178, mobil 605 912 840, e-mail: info@poutnidum.cz, internet: www.poutnidum.cz.

Rytířský řád Křížovníků s červenou hvězdou Vás ve **v pondělí 8. prosince 2008 v 18.30 hod. do kostela sv. Petra Na Poříčí v Praze (Biskupská ulice) na slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny dědičného hříchu.** Mše svatá bude sloužena podle starobylého římského ritu, zazní chorální ordinarium a skladby J. Ockeghema, F. Guerrero, C. Monteverdiho a A. Michny v podání vokálního souboru Collegium Marianum.

Liturgická čtení

Neděle 7. 12. – 2. neděle adventní
1. čt.: Iz 40,1–5.9–11
Ž 85(84),9ab+10.11–12.13–14
Odp.: 8a (*Pane, ukaž nám své milosrdenství!*)
2. čt.: 2 Petr 3,8–14
Ev.: Mk 1,1–8
Slovo na den: *Mocnější, než jsem já.*

Pondělí 8. 12. – slavnost P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu
1. čt.: Gn 3,9–15.20
Ž 98(97),1.2–3ab.3c–4
Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu píseň novou, neboť učinil podivuhodné věci.*)
2. čt.: Ef 1,3–6.11–12
Ev.: Lk 1,26–38
Slovo na den: *Ať se mi stane podle tvého slova.*

Úterý 9. 12. – nez. pam. sv. Jana Didaka Cuauhtloatzina
1. čt.: Iz 40,1–11
Ž 96(95),1–2.3+10ac.11–13ab.13cd
Odp.: srov. Iz 40,9–10 (*Hle, náš Bůh přijde s mocí.*)
Ev.: Mt 18,12–14
Slovo na den: *Má z ní větší radost než z těch devětaadesátí.*

Středa 10. 12. – ferie
1. čt.: Iz 40,25–31
Ž 103(102),1–2.3–4.8+10
Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina!*)
Ev.: Mt 11,28–30
Slovo na den: *Já vás občerstvím.*

Čtvrtek 11. 12. – nez. pam. sv. Damasa I.
1. čt.: Iz 41,13–20
Ž 145(144),1+9.10–11.12–13ab
Odp.: 8 (*Milosrdný a milostivý je Hospodin, shovívavý a plný lásky.*)
Ev.: Mt 11,11–15
Slovo na den: *Chcete-li to přijmout.*

Pátek 12. 12. – nez. pam. P. Marie Guadalupské
1. čt.: Iz 48,17–19
Ž 1,1–2.3.4+6
Odp.: srov. Jan 8,12 (*Kdo tě, Pane, následuje, bude mít světlo života.*)
Ev.: Mt 11,16–19
Slovo na den: *Říkají.*

Sobota 13. 12. – památka sv. Lucie
1. čt.: Sir 48,1–4.9–11
Ž 80(79),2ac+3b.15–16.18–19
Odp.: 4 (*Bože náš, obnov nás, rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.*)
Ev.: Mt 17,10–13
Slovo na den: *Obnoví všechno.*

BREVIÁŘ PRO LAIKY

6. – 13. PROSINCE 2008

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 7. 12.		PO 8. 12.		ÚT 9. 12.		ST 10. 12.		ČT 11. 12.		PÁ 12. 12.		SO 13. 12.	
Antifona	42	40	1606	1820	42	40	42	40	42	40	42	40	1708	1924
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884
Ranní chvilky:														
Hymnus	42	40	1607	1820	42	40	42	40	42	40	42	40	1709	1926
Antifony	70	71	1608	1821	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	70	71	1608	1822	77	79	80	83	83	87	86	91	1710	1926
Antifona k Zach. kantiku	70	72	1608	1822	77	80	80	83	83	87	87	91	1614	1829
Prosby	70	72	1608	1822	77	80	80	83	83	87	87	91	1711	1927
Závěrečná modlitba	71	73	1609	1823	78	80	81	84	84	88	87	92	1614	1829
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	123	133	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41
Antifony	44	42	1609	1823	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42
Žalmy	926	1036	1265	1403	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	71	73	1609	1823	78	81	81	84	84	88	88	92	91	96
Závěrečná modlitba	71	73	1609	1823	78	80	81	84	84	88	87	92	90	95
Nešpory:														
Hymnus	41	39	41	39	1610	1824	41	39	41	39	41	39	41	39
Antifony	68	70	72	74	1611	1825	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	1661	1878	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	69	70	72	74	1611	1825	79	82	82	85	85	89	89	93
Ant. ke kant. P. M.	69	70	73	75	1612	1826	79	82	82	86	86	90	89	93
Prosby	69	71	73	75	1612	1826	79	82	82	86	86	90	89	93
Záv. modlitba	71	73	71	73	1609	1823	78	80	81	84	1613	1828	87	1828
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1242	1379	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu 6. 12. • 13. 12. a 20. 12. 2008 v době od 7.30 do 12 hodin.

PŘÍBĚHY VÁNOČNÍ NOCI

Piero Gribaudi • Z italštiny přeložila Ivana Hlaváčová • Ilustrace Pavel Pecina

Čtyřicet poetických příběhů přivádí čtenáře po různých cestách do Betléma k jeskyni, ve které spí novorozený Ježíš v náručí své matky. Setkáme se s betlémskou kometou, která se ptá na cestu nočního ptáka, s volkem a oslíkem, kteří jsou vytrženi ze své netečnosti a odvedeni, aby zahráli Jezulátko, jež se na ně směje, s Pannou Marií posílající zprávu o narození po betlémských žábách a mnoha dalšími milými historkami. Příběhy se svou poetikou velmi podobají stylu salesiána Bruna Ferrera.

Portál, s. r. o. • Brož., 120 x 158 mm, 96 stran, 109 Kč

ZRANĚNÝ RANHOJÍC

Henri J. M. Nouwen • Z angličtiny přeložil Radek Hanzl

Co znamená být duchovním služebníkem v naší současné společnosti? H. Nouwen se pokouší hlouběji vstoupit do této problematiky a snaží se také odpovědět duchovním, kteří pochybují o důležitosti a efektivnosti své služby. Uprostřed vši rozmanitosti se pomalu vynořuje jako ohnisko veškerých úvah jediný obraz: obraz zraněného ranhojiče.

Návrat domů • Brož., 110 x 180 mm, 110 stran, 140 Kč

ŽÍT PODLE BIBLE POPRVÉ S MATOUŠEM

Miloš Szabo

Soubor zamyšlení pražského kněze Miloše Szabo nad nejrůznějšími aktuálními otázkami dneška. Kniha je určena „začátečnickům“ i „pokročilým“ ve víře, kteří se chtějí, opírajíce se o Matoušovo evangelium, o palčivých tématech, jež často řešíme v sobě, v rodině i v širším společenství, něco zajímavého dozvědět a snad se tak také posunout blíže k jejich řešení... Úvahy autora mohou být rovněž dobrou inspirací pro přípravnou činnost kazatelů.

Paulinky • Váz., 125 x 167 mm, 360 stran, 190 Kč

VELISLAVOVA BIBLE – VELISLAI BIBLIA PICTA – VELISLAUS BIBLE

Zdeněk Uhlíř

Stručná publikace pojednávající o historii a obsahu Velislavovy bible. Součástí je i CD-ROM, na kterém je bible v digitální podobě. Velislavova bible je ojedinělá obrazová bible, která byla vytvořena v letech 1325–1349. Velislavova bible patří k nejrozsáhlejším obrazovým knihám středověku, neboť i po ztrátě několika listů obsahuje 747 ilustrací, které zobrazují začátek Starého zákona, část evangelíí a Skutků apoštolských, celou Apokalypsu a také Legendu o sv. Václavovi. Originál bible je uložen ve speciálních podmínkách v depozitáři Národní knihovny, veřejnosti přístupný není.

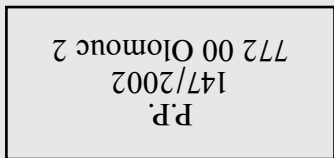
Národní knihovna České republiky

Křídový papír, brož., 154 x 232 mm, 40 stran + CD-ROM, 159 Kč

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803

Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz

Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO – týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Černochova 7 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Josef Vlček, PhDr. Lubomír Štula. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č.j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Neznamená to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://www.maticecm.cz>; knihy@maticecm.cz). Registrční značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnická 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137/741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanova, Medzugerje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžadáme nezveřejněné příspěvky nevracíme.